

Официален вестник

на Европейския съюз

L 59

Издание
на български език

Законодателство

Година 58

3 март 2015 г.

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 на Комисията от 17 февруари 2015 година за определяне на правила в съответствие с директиви 90/427/ЕИО и 2009/156/ЕО на Съвета по отношение на методите за идентификация на еднокопитни животни (Регламент за паспорт на еднокопитните животни) ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/262 НА КОМИСИЯТА

от 17 февруари 2015 година

за определяне на правила в съответствие с директиви 90/427/ЕИО и 2009/156/ЕО на Съвета по отношение на методите за идентификация на еднокопитни животни (Регламент за паспорт на еднокопитните животни)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 90/427/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно зоотехническите и генеалогичните условия за търговия с еднокопитни животни в Общността ⁽¹⁾, и по-специално член 4, параграф 2, букви в) и г), член 6, параграф 2, второ тире и член 8, параграф 1, първа алинея от нея,

като взе предвид Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни ⁽²⁾, и по-специално член 4, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

- (1) В Директива 90/427/ЕИО се определят зоотехническите условия, уреждащи търговията с еднокопитни животни в рамките на Съюза. С нея от държавите членки се изисква да гарантират, че регистрираните еднокопитни животни, които се движат в рамките на Съюза, се придружават от идентификационен документ, издаден от одобрени развъдни организации или асоциации на животновъди, посочени в директивата.
- (2) В Директива 2009/156/ЕО се определят ветеринарно-санитарните условия относно движението и вноса от трети държави на еднокопитни животни. В нея се предвижда, че регистрираните еднокопитни животни трябва да се идентифицират с идентификационен документ, издаден в съответствие с Директива 90/427/ЕИО от международна асоциация или организация, която организира състезания или надбягвания с коне. Еднокопитните животни за разплод и доотглеждане трябва да са идентифицирани по метод, установен от Комисията.
- (3) В Регламент (ЕО) № 504/2008 на Комисията ⁽³⁾, който се прилага от 1 юли 2009 г., се определят правила за идентификацията на еднокопитни животни, които са родени или внесени в Съюза, и се определя какъв е идентификационният документ за еднокопитни животни (паспорт на еднокопитно животно), който е многоцелеви документ, предназначен за нуждите на здравето на животните, общественото здраве, зоотехниката и конния спорт. Като поставя акцент върху идентификационния документ като съществен елемент от системата за идентификация на еднокопитните животни, този регламент само предвижда възможността за включване на информацията, съдържаща се в базите данни на редица органи, издаващи посочените документи, в централна база данни или за създаване на мрежа от техните бази данни и централната база данни.
- (4) Държавите членки срещат затруднения при изпълнението на мерките, предвидени в Регламент (ЕО) № 504/2008. Тези затруднения се отнасят преди всичко до метода на идентификация на еднокопитни животни чрез идентификационния документ.

⁽¹⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 55.

⁽²⁾ ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 504/2008 на Комисията от 6 юни 2008 г. за прилагане на Директива 90/426/ЕИО на Съвета и Директива 90/427/ЕИО на Съвета относно методите за идентификация на еднокопитни животни (ОВ L 149, 7.6.2008 г., стр. 3).

- (5) Разследванията, проведени от държавите членки, показваха, че идентификационният документ е обект на значителни измами. Основният риск е незаконното повторно въвеждане в хранителната верига на еднокопитни животни, които преди това са били изключени от клане за консумация от човека и лекувани с медицински продукти, които не са разрешени за животни, отглеждани за производство на храни. След приемането на Решение 2000/68/ЕО на Комисията ⁽¹⁾ хиляди еднокопитни животни са били безвъзвратно изключени от клане за консумация от човека. Липсата на варианти, различни от доживотното отглеждане на излишни и нежелани еднокопитни животни, които са били изключени от клане за консумация от човека, е довело до занемаряване и изоставяне на животните със сериозни последици за здравето им и за хуманното отношение към тях. Това положение се влошава от настоящата икономическа ситуация, в която в много случаи стопаните не могат да си позволят отглеждането на еднокопитни животни в края на продуктивния им живот. В някои държави членки тези проблеми са стигнали до такива размери, че компетентните органи са започнали програми за клане на излишни еднокопитни животни, които са извън хранителната верига.
- (6) През последните години възникна едно ново явление — незаконната паша — което засяга собствениците на пасища, тъй като така по закон те стават стопани на еднокопитни животни и неволно придобиват отговорности съгласно Регламент (ЕО) № 504/2008. Неясният статут на тези еднокопитни животни може също така да има значение за правилното прилагане на правилата на Съюза в други области.
- (7) Стана ясно, че информацията, записана в базата данни на органа, който издава идентификационния документ, към момента на издаването му бързо остарява. Следователно може да се каже, че е изключително трудно, ако не и напълно неосъществимо, при сертифициране или проверка на самоличността компетентните органи да проверяват дали даден идентификационен документ е автентичен, дали съдържащата се в него информация е актуална и достоверна и дали не е бил неправомерно подправян, най-вече по отношение на статута на животните като предназначени за клане, но също и с цел да се използват по-благоприятни условия за здравето и хуманното отношение към животните при движение на регистрирани еднокопитни животни.
- (8) В повечето държави членки базите данни на различните органи, които издават паспортите, не са свързани една с друга, а по правни и административни причини съществуването на един-единствен орган за издаване на паспорти не е лесно осъществим вариант. Поради това създаването на централна база данни се смята за най-ефективното решение за обмен и синхронизиране на данни между различните участници съгласно директиви 90/427/ЕИО и 2009/156/ЕО, както и необходима мярка за управление на идентификационните документи на еднокопитни животни с цел да се осигурят не само необходимите гаранции за здравето на животните, но също така и да се даде възможност за прилагането на тези разпоредби в законодателството на Съюза за хуманното отношение към животните и за общественото здраве, където точната и надеждната идентификация на еднокопитни животни е важно условие.
- (9) Проучване, проведено от Комисията по повод на събитията от 2013 г. с конското месо, показва, че 23 държави членки са създали централна база данни, а две държави членки имат единна база данни съответно за регистрирани еднокопитни и еднокопитни за разплод и доотглеждане. Три държави членки, представляващи около 20 % от 6,7-те милиона еднокопитни животни в Съюза, нямат централизирана база данни.
- (10) Ето защо е необходимо системата на Съюза за идентификация на еднокопитни животни да се преразгледа, за да се гарантира, че тя е както безопасна, така и лесна за използване от потребителите.
- (11) Вносът на еднокопитни животни в териториите, посочени в приложение I към Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, е обвързан с условията, определени в съответствие с Директива 2009/156/ЕО, и е разрешен от трети държави, изброени в приложението към Решение 2004/211/ЕО на Комисията ⁽³⁾. Обикновено около 4 000 регистрирани еднокопитни и еднокопитни за разплод и доотглеждане се въвеждат всяка година в Съюза при условията, посочени в Решение 93/197/ЕИО на Комисията ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Решение 2000/68/ЕО на Комисията от 22 декември 1999 г. за изменение на Решение 93/623/ЕИО на Комисията и относно установяване на идентификация на еднокопитни животни за разплод и доотглеждане (ОВ L 23, 28.1.2000 г., стр. 72).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение 2004/211/ЕО на Комисията от 6 януари 2004 г. относно установяване на списъка на трети страни и части от техните територии, от които държавите членки разрешават вноса на живи еднокопитни и на сперма, яйцеклетки и ембриони от еднокопитни, и за изменение на решения 93/195/ЕИО и 94/63/ЕО (ОВ L 73, 11.3.2004 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 93/197/ЕИО на Комисията от 5 февруари 1993 г. относно ветеринарно-санитарните условия и ветеринарното сертифициране за внос на регистрирани еднокопитни животни и еднокопитни животни за отглеждане и разплод (ОВ L 86, 6.4.1993 г., стр. 16).

- (12) Когато се прилагат митническите режими, определени в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, е необходимо допълнително позоваване на Регламент (ЕИО) № 706/73 на Съвета ⁽²⁾. В Регламент (ЕИО) № 706/73 се предвижда, че от 1 септември 1973 г. правилата на Съюза в областта на ветеринарното законодателство се прилагат и в Англо-нормандските острови и на остров Ман.
- (13) С Решение 96/78/ЕО на Комисията ⁽³⁾ се определят критериите за вписването и регистрацията на еднокопитни животни в племенните книги за развъдни цели. С посоченото решение се изисква, наред с други неща, че за да бъде вписано в главния раздел на племенна книга за своята порода, дадено еднокопитно животно трябва да бъде идентифицирано като неотбито конче до 6-месечна възраст съгласно правилата за водене на племенната книга, според които се изисква най-малкото сертификат за покриване. В интерес на последователността на законодателството на Съюза и лесното му прилагане правилата относно идентификационния документ следва да не възпрепятстват прилагането на правилата относно идентификацията на еднокопитни животни за целите на тяхното вписване в племенните книги.
- (14) Методите за идентификация на еднокопитни животни, предвидени в настоящия регламент, следва да бъдат в съответствие също и с принципите, установени от одобрени в съответствие с Решение 92/353/ЕИО на Комисията ⁽⁴⁾ развъдни организации. В съответствие с посоченото решение организацията или асоциацията, които водят племенната книга за произхода на породата, следва да определят принципите за идентификация на еднокопитните животни и на разделянето на племенната книга по раздели и на родословията, вписани в племенните книги.
- (15) За да се гарантира високо качество на идентификационните документи и водене на отчетност за всички еднокопитни животни в Съюза, държавите членки следва да гарантират, че системите за идентификация на регистрирани еднокопитни животни, които са вписани или регистрирани в племенните книги, заведени от одобрени или признати развъдни организации или асоциации на животновъди, по отношение на издаването на идентификационните документи отговарят на условията, установени за определянето от компетентния орган на институции, които да издават идентификационни документи за еднокопитни животни за разплод и доотглеждане.
- (16) Определението за еднокопитни животни — изцяло в обхвата на член 2, буква б) от Директива 2009/156/ЕО, следва да бъде в съответствие с таксономията, използвана в законодателството на Съюза, като например допълненията към Регламент (ЕИО) № 3626/82 на Съвета ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕС) № 206/2010 на Комисията ⁽⁶⁾.
- (17) Тъй като определението за стопанство от Директива 92/35/ЕИО на Съвета ⁽⁷⁾ включва природни резервати, в които еднокопитни животни живеят на свобода, като така то е по-обхватно от определеното в Директива 2009/156/ЕО, е целесъобразно определението за стопанство в настоящия регламент също да обхваща и природни резервати, в които еднокопитните животни живеят на свобода.
- (18) Ветеринарният контрол, необходим за получаване на ветеринарно-здравните гаранции, изисквани в съответствие с Директива 2009/156/ЕО, може да се осигури само ако стопанството, както е определено в посочената директива, е известно на компетентния орган. Подобни изисквания произтичат от прилагането на раздел I, глава II, част А от приложение I към Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾ във връзка с еднокопитните животни като животни, отглеждани за производство на храни. Като се вземе предвид обаче честото движение на еднокопитни животни в рамките на ЕС, не е целесъобразно да се изгражда система, чрез която еднокопитните животни да се проследяват в реално време. По-скоро за компетентните органи следва да има на разположение данни за идентификация и за тази цел наличието на централна база данни във всяка държава членка е от основно значение за управлението на информацията за еднокопитни животни, които се отглеждат в съответната държава членка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 706/73 на Съвета от 12 март 1973 г. относно нормативната уредба на Общността, приложима за Англо-нормандските острови и остров Ман в областта на търговията със земеделски продукти (ОВ L 68, 15.3.1973 г., стр. 1.)

⁽³⁾ Решение 96/78/ЕО на Комисията от 10 януари 1996 г. за определяне на критериите за вписването и регистрацията на еднокопитни в родословните книги за целите на разплода (ОВ L 19, 25.1.1996 г., стр. 39).

⁽⁴⁾ Решение 92/353/ЕИО на Комисията от 11 юни 1992 г. за определяне на критериите за одобряване или признаване на организации и сдружения, които водят или създават родословни книги за регистрирани еднокопитни (ОВ L 192, 11.7.1992 г., стр. 63).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕИО) № 3626/82 на Съвета от 3 декември 1982 г. относно прилагането в Общността на Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (ОВ L 384, 31.12.1982 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 206/2010 на Комисията от 12 март 2010 г. за установяване на списъци на трети страни, територии или части от тях, от които е разрешен вносът в Европейския съюз на някои животни и прясно месо и за определяне на изискванията за ветеринарното сертифициране (ОВ L 73, 20.3.2010 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Директива 92/35/ЕИО на Съвета от 29 април 1992 г. за определяне на правила за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете (ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19).

⁽⁸⁾ Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206).

- (19) Законодателството на Съюза прави разграничение между собствениците и стопаните на животните. Терминът „животновъд“ е определен и използван в Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. В Директива 2009/156/ЕО се говори за собственик на животното и животновъд. Комбинирано определение на собственик и на лице, което отглежда животни (стопанин), се съдържа в Директива 92/35/ЕИО. Тъй като според законодателството на Съюза и националното законодателство собственикът на еднокопитно животно не е задължително лицето, което отговаря за еднокопитното животно, целесъобразно е да се уточни, че основно стопанинът, който може да е или да не е и негов собственик, следва да е отговорен за идентификацията на еднокопитните животни в съответствие с настоящия регламент.
- (20) Съгласно законодателството в държавите членки или като изискване на някои издаващи органи е необходимо информацията за собственика на животното да бъде вписана в идентификационния документ, а впоследствие — и в базата данни, водена от издаващия орган. Тази информация за собствеността, а най-вече за промяната в собствеността, може да бъде предоставена със сертификати за собственост или регистрационни карти в различен формат, включително картата *carte d'immatriculation*, използвана успешно в една от държавите членки.
- (21) В Директива 2008/73/ЕО на Съвета ⁽²⁾ се предвижда държавите членки да съставят и да актуализират списъци на одобрени заведения във ветеринарната и зоотехническата област и да ги предоставят на останалите държави членки и на обществеността. За да бъде улеснен достъпът на останалите държави членки и на обществеността до списъците на одобрените заведения, тези списъци следва да бъдат предоставени в електронен формат от държавите членки посредством информационни интернет страници. Комисията следва да подпомогне държавите членки при осигуряването на достъп на останалите държави членки и на обществеността до тези списъци, като предостави адреса на уебсайта, на който са публикувани препратки към националните информационни интернет страници на държавите членки.
- (22) За да се улесни обменът на информация между държавите членки по електронен път, както и за да се осигури прозрачност и яснота, е важно списъците да бъдат представени по единен начин в целия Съюз. Поради това в Решение 2009/712/ЕО на Комисията ⁽³⁾ са установени образци за оформлението на посочените списъци на информационните интернет страници, създадени от държавите членки.
- (23) В Регламент (ЕО) № 504/2008 се предвижда, че еднокопитни животни не се отглеждат, освен ако не са идентифицирани в съответствие с посочения регламент. На Комисията се е налагало да отговоря на няколко жалби относно популации от домашни коне, които живеят извън стопанствата в условия, несъвместими с условията, които в посочения регламент са описани като полудиви. Поради това е необходимо да се изясни, че еднокопитните животни, живеещи в Съюза, следва да бъдат идентифицирани, а като втора стъпка да се предвиди дерогация, когато това условие не може да бъде изпълнено.
- (24) Еднокопитните животни, които живеят в Съюза, следва да се идентифицират с поживотен идентификационен документ, който съдържа текстово описание и контурна схема на еднокопитното животно и в който са отбелязани индивидуалните белези на животното за целите на удостоверяването на самоличността. Тези белези могат да бъдат както унаследени — като например повече от три завъртока, кестени, цветни петна, редки дефекти на очната пигментация, характерни вълъбнатини на мускулите, а също и особености в структурата на ириса или ретината, специфични генетични маркери (ДНК профил), така и придобити — като например депигментация от оседлаването, белези от рани, включително от кастрация на жребци, или от жигосване.
- (25) Идентификационни документи следва да се издават само ако са попълнени с необходимите данни за идентификация, които трябва да бъдат записани в базата данни на издаващия орган в съответствие с настоящия регламент.
- (26) Освен това в сертификата за произход, предвиден с Директива 90/427/ЕИО, който следва да се включи в идентификационния документ, следва да е отбелязана цялата необходима информация, за да се гарантира, че еднокопитните животни, които се прехвърлят между различни племенни книги, се вписват в съответния раздел на племенната книга, на чиито критерии отговарят.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетането на говеждо месо и продукти от говеждо месо (ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2008/73/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. за опростяване на процедурите по вписване и публикуване на информация във ветеринарната и зоотехническата област и за изменение на директиви 64/432/ЕИО, 77/504/ЕИО, 88/407/ЕИО, 88/661/ЕИО, 89/361/ЕИО, 89/556/ЕИО, 90/426/ЕИО, 90/427/ЕИО, 90/428/ЕИО, 90/429/ЕИО, 90/539/ЕИО, 91/68/ЕИО, 91/496/ЕИО, 92/35/ЕИО, 92/65/ЕИО, 92/66/ЕИО, 92/119/ЕИО, 94/28/ЕО, 2000/75/ЕО, Решение 2000/258/ЕО и директиви 2001/89/ЕО, 2002/60/ЕО и 2005/94/ЕО (ОВ L 219, 14.8.2008 г., стр. 40).

⁽³⁾ Решение 2009/712/ЕО на Комисията от 18 септември 2009 г. за прилагане на Директива 2008/73/ЕО на Съвета по отношение на информационни интернет страници, съдържащи списък на здравните заведения за животни и лабораториите, одобрени от държавите членки в съответствие с ветеринарното и зоотехническото законодателство на Общността (ОВ L 247, 19.9.2009 г., стр. 13).

- (27) В съответствие с Решение 96/510/ЕО на Комисията ⁽¹⁾ родословният и зоотехнически сертификат за регистрирани еднокопитни животни трябва да отговаря на идентификационния документ, определен в Решение 93/623/ЕИО на Комисията ⁽²⁾. Тъй като решения 93/623/ЕО и 2000/68/ЕО са отменени с Регламент (ЕО) № 504/2008, е целесъобразно да се поясни, че всяко позоваване на тези решения следва да се счита за позоваване на настоящия регламент.
- (28) Органите, издаващи идентификационни документи на регистрирани еднокопитни животни, следва да бъдат организациите или асоциациите, които водят или създават племенни книги за регистрирани еднокопитни животни и които са официално одобрени или признати от компетентния орган на дадената държава членка в съответствие с Решение 92/353/ЕИО, или официална агенция на държавата членка, която води племенната книга, в която се вписва или регистрира еднокопитното животно за разплод в съответствие с Решение 96/78/ЕО. Освен това националните клонове на международни организации или асоциации, които организират състезания или надбягвания с коне и са със седалище в държава членка, следва също така да могат да действат като орган за издаване на идентификационни документи на регистрирани коне.
- (29) На държавите членки следва да се предостави повече свобода на преценка по отношение на издаващите органи, които издават идентификационни документи за еднокопитни животни за разплод и доотглеждане. Следва да бъде възможно тези идентификационни документи да бъдат издавани от компетентния орган за стопанството, където се отглежда еднокопитното животно по време на неговата идентификация, или от издаващ орган, който се определя от посочения компетентен орган и се намира под неговия надзор.
- (30) Компетентният орган, отговорен за одобряването или признаването на организациите или асоциации, които създават племенни книги в съответствие с приложението към Решение 92/353/ЕИО, следва да си сътрудничи с компетентния орган, посочен в Регламент (ЕО) № 882/2004, за да се гарантира — при необходимост чрез трансгранично сътрудничество — че идентификационните документи за еднокопитни животни се издават и използват в съответствие с настоящия регламент.
- (31) Тъй като всички еднокопитни животни, родени или внесени в Съюза, следва да бъдат идентифицирани в съответствие с настоящия регламент с единен идентификационен документ, издаден за целия им живот, са необходими специални разпоредби за случаите, когато статутът на животното се променя от „еднокопитно за разплод и доотглеждане“ на „регистрирано еднокопитно животно“ по смисъла на Директива 2009/156/ЕО. Като се имат предвид значителните последици от такава промяна върху движението, търговията с животни, както и вносът в Съюза от трети държави на еднокопитни животни по отношение на приложимите правила за здравеопазване на животните, определени в Директива 2009/156/ЕО, а така също и по отношение на правилата за хуманно отношение към животните, уреждащи такова движение в съответствие с Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета ⁽³⁾, е необходимо компетентният орган да разполага с единна точка за достъп, а именно централна база данни, за да провери данните за идентификацията на еднокопитните животни, които се изискват при сертифицирането или при официален контрол.
- (32) Държавите членки трябва да са в състояние да въвеждат специални режими за идентификация на еднокопитни животни, отглеждани в диви или полудиви условия в определени зони или територии, включително природни резервати, с оглед спазването на определението за стопанство съгласно Директива 92/35/ЕИО. Всяка дерогация от общото задължение за идентификация на еднокопитни животни обаче следва да бъде предоставена само когато тези определени популации на еднокопитни животни, живеещи в диви или полудиви условия, са ефективно отделени от еднокопитни животни, които се използват като домашни животни, и остават не само извън контрол от човека по отношение на оцеляването и размножаването им, но също и извън обхвата на Директива 98/58/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾, която не се прилага по отношение на животни, които живеят в диви условия.
- (33) За удостоверяването на самоличността на еднокопитното животно идентификационният документ следва да съдържа на първо място изключително достоверно описание на еднокопитното животно, включващо текстово описание на еднокопитното животно и неговите белези, и подробна контурна схема, на която са изобразени индивидуалните и отличителните белези на еднокопитното животно.
- (34) За да се гарантира, че еднокопитните животни са описани правилно в придружаващите ги идентификационни документи, издаващите органи следва да се стремят да следват най-добрите практики и да обучат служителите, натоварени с описанието на животните, като например да следват насоките, предоставени от Международната федерация по конен спорт (Fédération Équestre Internationale) ⁽⁵⁾ и от Weatherbys ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Решение 96/510/ЕО на Комисията от 18 юли 1996 година за определяне на родословните и зоотехнически сертификати за внос на животни за разплод, на техните сперма, яйцеклетки и ембриони (ОВ L 210, 20.8.1996 г., стр. 53).

⁽²⁾ Решение 93/623/ЕИО на Комисията от 20 октомври 1993 г. относно идентификационния документ (паспорт), придружаващ регистрираните еднокопитни (ОВ L 298, 3.12.1993 г., стр. 45).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, 5.1.2005 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 98/58/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. относно защитата на животни, отглеждани за селскостопански цели (ОВ L 221, 8.8.1998 г., стр. 23).

⁽⁵⁾ http://www.cwbc.be/bibliotheque/File/livret_fei_en.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.weatherbys.co.uk/sites/default/files/Identification%20of%20Horses%20Booklet.pdf>

- (35) Бележите на дадено еднокопитно животно и приложените средства за идентификация, които са използвани съвместно за целите на удостоверяването на самоличността, следва не само да установят наличието на недвусмислена връзка между еднокопитното животно и идентификационния му документ, но следва също така да показват, че това еднокопитно животно е минало процеса на идентификация в съответствие с настоящия регламент, така че за едно еднокопитно животно се издава не повече от един идентификационен документ. Електронните идентификатори („транспондери“) за еднокопитни животни вече са навлезли в широка употреба в международен план. Тази технология следва да се използва, за да се осигури ясна връзка между еднокопитното животно и идентификационния му документ, въпреки че следва да се предвидят алтернативни методи, които да се използват за проверка на самоличността на еднокопитните животни, при условие че тези алтернативни методи предлагат еквивалентни гаранции за предотвратяване на многократно издаване на идентификационни документи.
- (36) Транспондерите, използвани за маркиране на еднокопитни животни, и четящите устройства за показване на кода, вградени в транспондера, следва да отговарят на международно приетите стандарти. Тези стандарти предвиждат две различни системи за гарантиране на уникалността на кода на транспондера. По-голямата част от държавите членки са изпълнили Регламент (ЕО) № 504/2008 така, че при тях се използва тризначен буквено-цифров код на държавата и управлението на разпределението на транспондерите се осъществява чрез техните компетентни органи.
- (37) Тази система за гарантиране на уникалността на кода на транспондера следва да бъде интегрирана в проекта на базата данни, поддържана от издаващите органи, и в централната база данни и да се прилага така, че да не се нарушават търговията и вносът в Съюза на еднокопитни животни, които също са маркирани с транспондер, който показва буквено-цифров код в различен вид.
- (38) В Директива 90/425/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ се предвижда извършването на ветеринарни проверки на някои животни и продукти при тяхното местоназначение. По-специално, в него се предвижда, че отбелязаните в сертификата или в документа, предвиден в посочената директива, получатели на животните трябва по искане на компетентния орган на държавата членка по местоназначение и в необходимата степен да извършват тези проверки и да уведомяват предварително за пристигането на животни и продукти от друга държава членка, по специално за естеството на пратката и за предвидената дата на пристигане. Това уведомяване не се изисква за регистрирани коне, снабдени с предвидения с Директива 90/427/ЕИО идентификационен документ.
- (39) Въпреки че еднокопитните животни винаги трябва да се придружават от идентификационните си документи в съответствие с настоящото законодателство на Съюза, следва да се предвиди разпоредба, която да допуска дерогация от това изискване, когато изпълнението му е невъзможно или дори нецелесъобразно с оглед на съхраняването на идентификационния документ през целия живот на еднокопитното животно, или когато посоченият документ не е бил издаден, ако животното е било предназначено за клане, преди да достигне необходимата пределна възраст за идентификация.
- (40) На държавите членки следва също така да се позволи да допускат използването на опростен идентификационен документ за еднокопитни животни, които се придвижват в границите на територията им. В различни сфери бяха въведени пластмасови карти с вградени компютърни чипове („карти с чип“) като устройства за запаметяване на данни. Следва да се допусне издаването на такива карти с чип като допълнителна възможност в добавка към идентификационния документ и използването им при определени условия вместо идентификационния документ, придружаващ еднокопитните животни за разплод и доотглеждане по време на тяхното движение в границите на държава членка.
- (41) Необходимо е също така да се вземат предвид случаите, когато оригиналният идентификационен документ, издаден в съответствие с настоящия регламент за целия живот на еднокопитното животно, бъде загубен, вече не се чете или съдържа неточна информация, което обаче не е в резултат от неправомерни действия. Тези разпоредби следва да изключат колкото се може по-обхватно възможността за незаконно притежаване на повече от един идентификационен документ, с цел да се отрази правилно статутът на еднокопитното животно като предназначено за клане за консумация от човека. При наличието на достатъчно информация, която може да се провери, следва да се издаде дубликат на идентификационния документ, който е отбелязан като такъв и в който еднокопитното животно се изключва от клане за консумация от човека. В други случаи следва да бъде издаден заместващ идентификационен документ, на който също е отбелязано, че е заместващ, и в който еднокопитните животни са изключени от клане за консумация от човека и който освен това следва да определя животното като еднокопитно животно за разплод и доотглеждане.
- (42) Тези процедури следва също така да се прилагат за еднокопитни животни, които са представени за идентификация след установения краен срок за първата идентификация, тъй като не могат да бъдат изключени измамни практики и намерение да се получи допълнителен идентификационен документ.

⁽¹⁾ Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29).

- (43) В някои случаи, когато еднокопитните животни се вписват или регистрират в племенни книги, водени от развъдни организации в трети държави, са необходими специални разпоредби, които позволяват еднокопитното животно да остане регистрирано в племенната книга, като едновременно с това се гарантира неговото изключване от хранителната верига чрез съответните записи в посочения идентификационен документ.
- (44) В съответствие с Директива 2009/156/ЕО идентификационният документ е инструмент за ограничаване на движението на еднокопитни животни, ако в стопанството, където те се държат или отглеждат, има огнище на болест, която задължително се обявява. Поради това е необходимо да се предвиди при наличие на огнища на определени болести валидността на посочения идентификационен документ за целите на движението да се прекрати чрез съответното вписване в идентификационния документ.
- (45) Освен това с Директива 2009/156/ЕО се изисква регистрираните еднокопитни животни, когато те напускат стопанството, да бъдат идентифицирани с идентификационен документ, който трябва да удостоверява по-специално, че еднокопитните животни не идват от стопанство, на което са били наложени определени забрани. С оглед на това е целесъобразно попълването на съответния раздел от образца на идентификационния документ да бъде задължително по отношение на всички еднокопитни животни, както и съответно да се преформулира.
- (46) При настъпването на смърт на еднокопитно животно, различна от смърт при клане в клиника, идентификационният документ, ако придружава трупа съгласно националното законодателство, следва да бъде върнат на издаващия орган от органа, осъществяващ надзора над обработката на мъртвото животно в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ или над кремирането в инсталации за изгаряне с нисък капацитет, посочени в глава III на приложение III към Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията ⁽²⁾, и следва да се гарантира, че транспондърът или други алтернативни методи, използвани за удостоверяване на самоличността на еднокопитните животни, не могат да бъдат рециклирани.
- (47) За предотвратяване на това транспондерите да навлязат в хранителната верига, месото от еднокопитни животни, от които не е било възможно да се отстрани транспондърът по време на клането, следва да бъде обявено за негодно за консумация от човека в съответствие с раздел II, глава V от приложение I към Регламент (ЕО) № 854/2004. За да се улесни намирането на местоположението на имплантираните транспондери, мястото на имплантиране следва да бъде стандартизирано и отбелязано в идентификационните документи.
- (48) В съответствие с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ живите животни, подготвени за пускане на пазара за консумация от човека, се определят като храна. В посочения регламент се предвижда широк обхват на отговорностите на стопанските субекти в областта на храните във всички етапи на производството на храни, включително проследяването на животни за производство на храни.
- (49) Еднокопитните животни за разплод и доотглеждане, както и регистрираните еднокопитни животни на определен етап от живота си могат да станат еднокопитни за клане, както е определено в Директива 2009/156/ЕО. Месо на нечифокопитни животни, синоним на еднокопитни животни, е определено в точка 1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, в който се определят специфични хигиенни правила за храните от животински произход.
- (50) След изтичането на действието на преходните разпоредби за прилагането на регламенти (ЕО) № 853/2004, (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 в съответствие с Регламент (ЕО) № 2076/2005 на Комисията ⁽⁵⁾, от 1 януари 2010 г. се прилагат изискванията за информацията относно хранителната верига за еднокопитните животни.
- (51) В Регламент (ЕО) № 853/2004 се предвижда, че предприятието за хранителни продукти, управляващо клиниката, получава, проверява и действа съобразно информацията за хранителната верига, която дава данни за произхода, историята и управлението на животните, предназначени за производство на храни. Компетентният орган може да

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 2076/2005 на Комисията от 5 декември 2005 г. относно определяне на преходни разпоредби за прилагането на Регламенти (ЕО) № 853/2004, (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета и за изменение на Регламенти (ЕО) № 853/2004 и (ЕО) № 854/2004 (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 83).

разрешава информацията за домашните еднокопитни животни да бъде изпратена до клиниката едновременно с животните вместо предварително. Поради това идентификационният документ, който придружава еднокопитните животни за клане, следва да стане част от тази информация за хранителната верига.

- (52) В Регламент (ЕО) № 854/2004 се предвижда, че официалният ветеринарен лекар проверява дали стопанският субект в областта на храните изпълнява задължението си да гарантира, че животните, приети за клане за консумация от човека, са надлежно идентифицирани.
- (53) В Регламент (ЕО) № 853/2004 се предвижда стопанските субекти в областта на храните да проверяват паспортите, придружаващи еднокопитните домашни животни, за да се гарантира, че животното е предназначено за клане за консумация от човека, а ако те приемат животното за клане, те предават паспорта му на официалния ветеринарен лекар.
- (54) Като се има предвид специфичното положение на еднокопитните животни, родени като животни от видове, отглеждани за производство на храни, но не винаги отглеждани предимно с тази цел и не във всички случаи отглеждани през целия си живот от стопанските субекти в областта на храните, както е определено в член 3, подточка 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002, е необходимо да се предвиди процедура, която да гарантира безпрепятствена връзка от проверките на идентификационния документ от съображения за опазване на общественото здраве до управлението на този документ в съответствие с Директива 2009/156/ЕО. Поради това наличието на централна база данни във всяка държава членка е от съществено значение за проверката на някои данни за и в идентификационния документ, преди да се вземе решение за приемане на дадено животно за клане за консумация от човека. Когато информацията по отношение на изключването от клане за консумация от човека в раздел II на идентификационния документ не съответства на информацията, записана в централната база данни, предимство има информацията, която се съдържа в който и да било от двата източника, въз основа на която дадено еднокопитно животно се изключва от клане за консумация от човека.
- (55) Директива 96/22/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ се прилага за селскостопански животни, включително домашни еднокопитни животни, както и диви животни от видовете, които се отглеждат в дивечови стопанства. В член 7 от посочената директива се разрешава търговия с регистрирани еднокопитни животни, на които за зоотехнически цели са предписвани ветеринарномедицински продукти, съдържащи алил тренболон или бета-агонисти, да се извършва преди изтичането на карентния период, в случай че са изпълнени изискванията за регламентиране на предписването и че видът и датата на третирането са записани в сертификата или паспорта, които придружават тези животни.
- (56) Съгласно член 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ „животни, отглеждани за производство на храни“ са животни, които се развъждат, отглеждат, изхранват, колят или улавят с цел произвеждане на храни. В член 16 от посочения регламент се предвижда, че само фармакологичноактивни субстанции, които са класифицирани в съответствие с член 14, параграф 2, буква а), б) или в) от него, могат да бъдат прилагани на животни, отглеждани за производство на храни в рамките на Съюза, при условие че прилагането е в съответствие с Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (57) В член 6 от Директива 2001/82/ЕО се предвижда, че за целите на прилагането на даден ветеринарномедицински продукт върху един или повече видове продуктивни животни може да не се издава разрешително за пускане на пазара с цел, с изключение когато фармакологичноактивните вещества, които се съдържат в този продукт, са включени в приложения I, II или III към Регламент (ЕИО) № 2377/90. Правилата, предвидени в посочените приложения, към момента са определени в Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията ⁽⁴⁾. Чрез дерогация обаче даден ветеринарномедицински продукт, съдържащ фармакологичноактивни вещества, които не са включени в приложения I, II или III към Регламент (ЕИО) № 2377/90, могат да бъдат разрешени за някои животни от семейство еднокопитни, за които в съответствие със законодателството на Съюза относно здравето на животните, е декларирано, че не са предназначени за клане с цел консумация от човека. Тези ветеринарномедицински продукти не трябва да съдържат активни вещества, които са включени в приложение IV към Регламент (ЕИО) № 2377/90, нито да са предназначени за употреба при лечение на състояния, описани подробно в разрешената кратка характеристика на продукта, за които даденият ветеринарномедицински продукт е разрешен за употреба при животни от семейство еднокопитни. Поради това следва да се предвидят разпоредби, че еднокопитното животно може да бъде изключено от клане за консумация от човека по преценка на собственика на животното.

⁽¹⁾ Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на Директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11).

⁽³⁾ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията от 22 декември 2009 г. относно фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчните количества в храните от животински произход (ОВ L 15, 20.1.2010 г., стр. 1).

- (58) В член 10, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/82/ЕО се предвиждат специални дерогации от член 11 от същата директива по отношение на еднокопитни, засягащи лечението на продуктивни животни с лекарствени продукти, които имат установени максимално допустими граници на остатъчни вещества за видове, различни от целевите видове, или са разрешени за друго състояние, при условие че еднокопитните са идентифицирани в съответствие със законодателството на Съюза и в идентификационния им документ специално е отбелязано, че не са предназначени за клане с цел консумация от човека или че са предназначени за клане с цел консумация от човека, след карентен период от поне шест месеца след лечението на животните с веществата, изброени в Регламент (ЕО) № 1950/2006 ⁽¹⁾.
- (59) В съответствие с Директива 2001/82/ЕО държавите членки гарантират, че собствениците или животновъдите, които отглеждат продуктивни животни, могат да представят доказателство за закупуването, притежаването и прилагането на ветеринарномедицински продукти при тези животни в продължение на пет години след тяхното прилагане, включително в случаите, когато животното е заклано по време на петгодишния срок. Поради това за прилагането на това законодателство е необходимо клането на еднокопитно животно да се въвежда незабавно в централната база данни на държавата членка, в която се намира стопанството на животното.
- (60) С оглед на това да се запази контролът над издаването на идентификационни документи, в базата данни, поддържана от издаващия орган, следва да се западе минимален набор от необходими данни по отношение на издаването на посочените документи.
- (61) Системата за универсалния доживотен номер на еднокопитните (UELN) бе договорена в световен мащаб от най-важните организации за отглеждане на коне и за провеждане на конни надбягвания. Тя бе разработена по инициатива на Световната федерация за отглеждане на състезателни коне (World Breeding Federation for Sport Horses, WBFSH), Международния комитет по племенните книги (the International Stud-Book Committee, ISBC), Световната организация за отглеждане на арабски коне (the World Arabian Horse Organization, WAHO), Европейската конференция на организациите за отглеждане на арабски коне (the European Conference of Arabian Horse Organisations, ECAHO), Международната конференция за отглеждане на англо-арабските коне (Conférence Internationale de l'Anglo-Arabe, CIAA), Международната федерация по конен спорт (Fédération Equestre Internationale, FEI) и Европейския съюз за надпрепусквания с двуколки (Union Européenne du Trot, UET), а информацията за тази система може да се получи на уебсайта на UELN ⁽²⁾.
- (62) Системата UELN е подходяща за регистрация както на регистрирани еднокопитни, така и на еднокопитни за разплод и доотглеждане и позволява да бъдат въведени постепенно компютризирани мрежи, за да се гарантира, че самоличността на животните може да се проверява и напред в съответствие с член 6 от Директива 90/427/ЕИО, когато става въпрос за регистрирани еднокопитни животни.
- (63) При определяне на кодове за базите данни тези кодове и форматът на записаните идентификационни номера на отделните животни следва по никакъв начин да не противоречат на създадената система UELN. Затова преди да бъдат определени каквито и да било нови кодове за дадена база данни, трябва да се прави справка в списъка на определените кодове UELN.
- (64) В Директива 2009/156/ЕО се изисква официалният ветеринарен лекар да отбелязва идентификационния номер или номера на идентификационния документ на закланото еднокопитно животно, както и да изпрати на компетентния орган по мястото на изпращане — по негово искане — удостоверение, че животното е било заклано. Поради това следва да се изясни, че в тези случаи идентификационните документи трябва да бъдат унищожени на мястото на клане, за да се предотврати неправомерната употреба на идентификационните документи на закланите еднокопитни животни.
- (65) В посочената директива се предвижда също така, че когато регистрирани коне са заклани, което включва умъртвяване, поради борба с болест, идентификационните им документи се връщат на органа, който ги е издал. Тези изисквания следва да се прилагат и за идентификационни документи, издадени за регистрирани еднокопитни животни, различни от регистрирани коне и еднокопитни животни за разплод и доотглеждане.
- (66) За да се гарантира, че базите данни на издаващите органи съдържат актуализирана информация, е необходимо да се установи как се предава информацията за смъртта или загубата на животното в базата данни на органа, издал документа, и в централната база данни в държавата членка, където се намира стопанството, в което се отглежда еднокопитното животно.
- (67) Създаването на съвместим с UELN доживотен номер и използването му при идентифицирането на властите или органите, издали идентификационния документ, би следвало да улеснят спазването на тези изисквания. Когато е възможно, държавите членки следва да използват органите за връзка, които те са определили в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1950/2006 на Комисията от 13 декември 2006 г. за изготвяне, в съответствие с Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, на списък с вещества, които са от съществено значение за лечението на еднокопитни животни, и с вещества, които носят добавена клинична полза (ОВ L 367, 22.12.2006 г., стр. 33).

⁽²⁾ <http://www.ueln.net>

- (68) Задължителното отбелязване на лицето, което подава заявление за издаване на идентификационен документ, което е — в периода до 12 месеца след раждането на животното — животновъдът и обикновено собственикът на животното, за което се издава идентификационният документ, заедно със задължението издаващият орган да бъде уведомяван за всяка промяна на обичайното пребиваване на еднокопитното животно чрез преместването му в друга държава членка могат да спомогнат за изграждането на верига от информация, с която да се проследи животното, когато е необходимо.
- (69) В съответствие с Регламент (ЕО) № 504/2008 данните за идентификацията се актуализират в идентификационния документ от издаващия орган, който е издал документа. Държавите членки съобщиха за нежеланието от страна на собственици на еднокопитни животни да изпращат по пощата идентификационния документ на издаващите органи за актуализиране на идентификационните данни, най-вече когато издаващият орган се намира в чужбина. Това нежелание се обяснява с опасенията от евентуална загуба на идентификационния документ, което означава, че еднокопитното животно трябва да бъде идентифицирано с дубликат на документа или с идентификационен документ, заместващ оригинала, което изключва животното от клане за консумация от човека и значително намалява стойността му.
- (70) За да се улесни управлението на идентификационния документ за целия живот на животното, е необходимо да се предвидят процедури за регистрацията на идентификационния документ в държавата членка на обичайното пребиваване, особено когато идентификационният документ е бил издаден в различна държава членка. Най-подходящият начин за осъществяване на необходимата комуникация с издаващия орган, извършил първоначалната идентификация, представлява обменът на информация между централните бази данни на съответните държави членки
- (71) Освен това издаващите органи могат да загубят своето одобрение или да не бъдат повече посочени за издаващи органи, макар издадените идентификационни документи да остават валидни документи за целите на здравеопазването на животните и общественото здраве. Поради това е необходимо информацията в идентификационния документ да се подкрепи с база данни, която е достъпна за компетентните органи в областта на здравеопазването на животните, общественото здраве и хуманното отношение към животните.
- (72) Тъй като във всяка държава членка обикновено има повече от един издаващ орган, а еднокопитните животни често се движат между отделните стопанства и между държавите членки, те променят статуса си от „еднокопитни животни за разплод и доотглеждане“ на „регистрирани еднокопитни животни“ или от „животни, отглеждани за производство на храни“ на „животни, които са изключени от клане за консумация от човека“, и тъй като регистрираните еднокопитни животни могат да бъдат идентифицирани от организация, която води племенна книга и е със седалище в друга държава членка, за ефективното изпълнение на директиви 90/427/ЕИО и 2009/156/ЕО е неизбежно, необходимо и целесъобразно във всяка държава членка да се създаде централна база данни, която да съдържа записи на данните за идентификация на всички еднокопитни животни, отглеждани в стопанства в съответната държава членка.
- (73) Би следвало обаче да се даде възможност на държавите членки, които са създали единна база данни за регистрирани еднокопитни животни и друга база данни за еднокопитни животни за отглеждане и разплод, да продължат да поддържат такава система, при условие че базите данни могат да обменят информация помежду си и ветеринарните органи имат пълен достъп до всяка от тях.
- (74) За тази цел централните бази данни в различните държави членки следва да си сътрудничат в съответствие с Директива 89/608/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, за да се улесни обменът на данни за животното и издадения му идентификационен документ.
- (75) С оглед на еднаквото прилагане на законодателството на Съюза относно идентификацията на еднокопитни животни в държавите членки и с цел да се гарантира, че то е ясно и прозрачно, Регламент (ЕО) № 504/2008 следва да се отмени и да се замени с настоящия регламент.
- (76) В съответствие с точка 24 от приложението към Регламент (ЕС) № 519/2013 на Комисията ⁽²⁾ еднокопитни животни, които са родени в Хърватия най-късно до 30 юни 2013 г. и които не са идентифицирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 504/2008, се идентифицират в съответствие с последния регламент най-късно до 31 декември 2014 г.

⁽¹⁾ Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството, свързано с ветеринарните и зоотехническите въпроси (ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 519/2013 на Комисията от 21 февруари 2013 г. за изменение на някои регламенти и решения в областта на свободното движение на стоки, свободното движение на хора, правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги, дружественото право, политиката на конкуренция, селското стопанство, безопасността на храните, ветеринарната и фитосанитарната политика, рибарството, транспортната политика, енергетиката, данъчното облагане, статистиката, социалната политика и трудовата заетост, околната среда, митническият съюз, външните отношения, външната политика и политиката на сигурност и отбрана поради присъединяването на Хърватия (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 74).

- (77) Настоящият регламент следва да се прилага от 1 януари 2016 г., за да се даде време на държавите членки и на стопанските субекти да се адаптират към новите правила. В Гърция, Швеция и Обединеното кралство обаче задължението за изграждане и работа с централна база данни следва да се приложи от 1 юли 2016 г.
- (78) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите и на Постоянния комитет по зоотехника,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ПРИЛОЖНО ПОЛЕ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. С настоящия регламент се определят правилата за идентификация на еднокопитни животни:
 - а) родени в Съюза; или
 - б) допуснати за свободно обращение в Съюза в съответствие с митническия режим, определен в член 5, точка 16, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013.
2. Настоящият регламент се прилага, без да се засяга Решение 96/78/ЕО.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „еднокопитни животни“ означава диви или одомашнени нечифтокопитни бозайници от род *Equus* от семейство *Equidae*, и техните кръстоски;
- б) „стопанство“ означава селскостопански обект или тренировъчна база или, най-общо казано, всяко помещение или съоръжение, в което еднокопитните животни обичайно са държани или отглеждани, за каквато и да било цел, както и природни резервати, в които еднокопитните животни живеят на свобода;
- в) „стопанин“ означава всяко физическо или юридическо лице, което притежава еднокопитно животно или му е възложено неговото отглеждане, без значение дали получава финансово възнаграждение и дали извършва дейността временно или постоянно, включително по време на превоз, при провеждане на пазари или по време на състезания, надбягвания или културни прояви;
- г) „собственик“ означава физическо или юридическо лице, което притежава еднокопитното животно;
- д) „регистрирани еднокопитни животни“ означава еднокопитни животни, които:
 - i) са вписани или регистрирани и отговарят на условията за вписване в племенна книга в съответствие с правилата, определени съгласно член 4, параграф 2, буква б) от Директива 90/427/ЕИО, и идентифицирани посредством идентификационен документ, предвиден в член 8, параграф 1 от посочената директива; или
 - ii) са коне, включително понита, регистрирани от международна асоциация или организация, която организира състезания или надбягвания с коне, и са идентифицирани с идентификационен документ, издаден от националния клон на тази асоциация или организация;
- е) „племенна книга“ означава всяка книга, регистър, картотека или информационен носител:
 - i) които се водят от официално одобрена или призната от държава членка организация или асоциация или от официален орган на съответната държава членка; както и
 - ii) в които еднокопитните животни се вписват или регистрират и отговарят на условията за вписване, като се посочват всички известни техни родственици по възходяща линия;
- ж) „еднокопитни животни за разплод и доотглеждане“ означава еднокопитни животни, различни от посочените в букви д) и з);
- з) „еднокопитни животни за клане“ означава еднокопитни животни, предназначени да бъдат транспортирани директно или транзитно през одобрен събирателен пункт, посочен в член 7 от Директива 2009/156/ЕО, до кланицата за клане;
- и) „компетентен орган“ означава централният орган на държава членка, компетентен да организира официален контрол, или всеки друг орган, на който е предоставена тази компетентност, включително компетентният орган, посочен в член 2, буква з) от Директива 2009/156/ЕО;
- й) „зоотехнически орган“ означава централният орган на държава членка, компетентен за прилагането на Директива 90/427/ЕИО, или всеки друг орган, на който е предоставена тази компетентност, включително органите, посочени в член 2, параграф 1 от Решение № 92/353/ЕИО;

- к) „временно приемане“ означава статусът на регистриран кон, идващ от трета държава и приет в Съюза за период от по-малко от 90 дни в съответствие с решение, прието в съответствие с член 19, буква б) от Директива 2009/156/ЕО;
- л) „постоянно въвеждане“ означава статусът на еднокопитно животно, което е с произход от трета държава и е внесено в Съюза за период от 90 дни или повече;
- м) „маркировка“ означава видима или лесно различима и отличителна характеристика на отделно еднокопитно животно, която е наследена или придобита и е записана за целите на идентификацията;
- н) „транспондер“ означава пасивно радиочестотно идентификационно устройство с възможност само за четене:
 - i) което отговаря на стандарт ISO 11784 и което използва технологията Full Duplex (FDX или FDX-B) или Half Duplex (HDX); както и
 - ii) което може да бъде прочетено от четящо устройство, съвместимо със стандарт ISO 11785, на минимално разстояние от 12 cm;
- о) „уникален доживотен номер“ означава уникален 15-знаков буквено-цифров код, съдържащ информация за отделното еднокопитно животно и за базата данни и държавата, в които тази информация е записана първоначално в съответствие със системата за кодиране на универсалния доживотен номер на еднокопитни (UELН), и включващ:
 - i) шестзнаков идентификационен код, съвместим с UELN, отнасящ се за базата данни, посочена в член 39; следван от
 - ii) деветзнаков индивидуален идентификационен номер, определен на еднокопитното животно;
- п) „държава членка, свободна от африканска чума по конете“ означава:
 - i) всяка държава членка, на чиято територия през предходните две години не са констатирани клинични, серологични (при неваксинирани еднокопитни животни) или епизоотологични данни за наличие на африканска чума по конете; както и
 - ii) в която през предходните 12 месеца не са правени ваксинации срещу тази болест;
- р) „болести, които подлежат на задължително обявяване“ означава болестите, изброени в приложение I към Директива 2009/156/ЕО;
- с) „официален ветеринарен лекар“ означава ветеринарен лекар, определен от компетентния орган на държава членка или на трета държава;
- т) „карта с чип“ означава пластмасово устройство с вграден компютърен чип, което е в състояние да запамятава данни и да ги изпраща по електронен път до съвместими компютърни системи;
- у) „отговарящ ветеринарен лекар“ означава ветеринарен лекар, посочен в член 10, параграф 1 от Директива 2001/82/ЕО.

Член 3

Общи принципи и задължение за идентифициране на еднокопитните животни

1. Еднокопитните животни, които живеят в някоя от териториите, посочени в приложение I към Регламент (ЕО) № 882/2004, се идентифицират в съответствие с настоящия регламент.
2. Когато стопанинът не е собственик или един от собствениците на еднокопитното животно, той действа в съответствие с настоящия регламент от името на собственика и с неговото съгласие.
3. Държавите членки и издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, буква а) и член 5, параграф 1, буква б), може да изискат собственикът да подава заявление до издаващия орган за получаване на идентификационен документ, както е предвидено в член 11, или за промяна на данни за идентификация в съществуващ идентификационен документ, както е предвидено в член 27.
4. Държавите членки осигуряват, когато е целесъобразно посредством извършване на официален контрол в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004, стопаните на еднокопитни животни и издаващите органи да изпълняват своите задължения съгласно настоящия регламент.

Член 4

Система на Съюза за идентификация на еднокопитни животни

1. За целите на настоящия регламент системата на Съюза за идентификация на еднокопитни животни включва следните елементи:
 - а) единствен доживотен идентификационен документ, който — освен когато от издаващия орган или в настоящия регламент е предвидено друго — остава собственост на издалия го издаващ орган и който съдържа:
 - i) текстова част, в която се описва еднокопитното животно и се отбелязват белезите му;
 - ii) попълнена контурна схема, в която се отбелязват белезите, отразени в текстовото описание;
 - iii) място за служебни записи от оправомощени лица, в които се отбелязват промените в данните за идентификацията;

- б) метод за удостоверяване на самоличността, който:
 - i) осигурява недвусмислена връзка между идентификационния документ и еднокопитното животно, за което той е издаден;
 - ii) показва, че за еднокопитното животно е минало процес на идентификация;
 - в) база данни, в която в съответствие с член 38 се записват идентификационните данни на еднокопитното животно, за което е бил издаден идентификационният документ, и на стопанина, който е подал заявлението за идентификационния документ, и в която в същото време се определя уникалният доживотен номер на животното;
 - г) централна база данни, създадена в съответствие с член 39.
2. Дадено еднокопитно животно се счита за идентифицирано в съответствие с настоящия регламент само ако е:
- а) придружено от идентификационен документ, издаден в съответствие с една от следните разпоредби:
 - i) член 9 — за еднокопитните животни, родени в Съюза; или
 - ii) член 14 — за еднокопитните животни, внесени в Съюза; или
 - iii) член 29 или 30, когато го придружава дубликат на идентификационен документ; или
 - iv) член 32, когато го придружава идентификационен документ, заместващ оригинала; или
 - б) идентифицирано в съответствие със:
 - i) член 24 — за дерогации за движение или транспортиране на еднокопитни животни, придружени от временен документ; или
 - ii) член 26, параграф 2 — за дерогации за определено движение и транспортиране на еднокопитни животни за клане.

ГЛАВА II

ИДЕНТИФИКАЦИЯ НА ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ, РОДЕНИ В СЪЮЗА

Член 5

Издаващи органи за еднокопитни животни, родени в Съюза

1. Идентификационният документ, предвиден в член 7, се издава от един от следните издаващи органи:
- а) за регистрирани еднокопитни животни, посочени в член 2, буква д), подточка i) от настоящия регламент — от организация или асоциация, официално одобрена или призната в съответствие с член 2, параграф 1 от Решение 92/353/ЕИО, или от официална агенция на държава членка, която води племенната книга, в която животното е вписано или е регистрирано и отговаря на условията за вписване в съответствие с Решение 96/78/ЕО;
 - б) за регистрирани коне, посочени в член 2, буква д), подточка ii) — от национален клон на международна организация или асоциация, които организират състезания или надбягвания с коне и са под надзорна на компетентния орган на държавата членка, където се намира съответното им седалище;
 - в) за еднокопитни животни за разплод и доотглеждане, посочени в член 2, буква ж), от:
 - i) компетентния орган за стопанството, където се отглежда еднокопитното животно към момента на идентификацията му; или
 - ii) издаващ орган, определен и под надзора на компетентния орган, посочен в подточка i), на който е възложена тази задача.
2. Компетентният орган определя издаващите органи, посочени в параграф 1, буква в), точка ii), само ако отговарят на следните условия:
- а) трябва да има точно описание на задачите и отговорностите, които се изисква да извършва издаващият орган, и на условията, при които може да ги извършва;
 - б) трябва да има доказателство, че издаващият орган:
 - i) притежава опита, оборудването и инфраструктурата, необходими за извършването на възложените му задачи;
 - ii) има персонал, който е достатъчно на брой и с подходящи квалификации и опит;
 - iii) е безпристрастен и не се намира в конфликт на интереси по отношение на изпълнението на възложените му задачи;
 - iv) има образец на идентификационен документ, който съответства на изискванията, предвидени в настоящия регламент;

- в) издаващият орган трябва да си сътрудничи тясно с компетентния орган за предотвратяване и — при необходимост — за коригиране на случаите на неспазване на изискванията на настоящия регламент;
- г) между компетентния орган и определения издаващ орган има ефикасна и ефективна координация.

3. Когато компетентният орган има основателни причини да заключи, че издаващият орган участва в действия, които не отговарят на изискванията, определени в настоящия регламент, той проучва тези предполагаеми случаи на неспазване на изискванията. Издаващият орган няма право да издава идентификационни документи, докато проучването не е приключило и случаите на неспазване на изискванията не са отстранени или коригирани.

4. Когато въпреки предприетите в съответствие с параграф 3 мерки даден издаващ орган, посочен в параграф 1, не спазва изискванията, определени в настоящия регламент, компетентният орган оттегля разрешението за издаване на идентификационни документи за еднокопитни животни.

След оттеглянето на разрешението за издаване на идентификационни документи компетентният орган осигурява това еднокопитните животни, които са под негова отговорност, да продължат да бъдат идентифицирани в съответствие с настоящия регламент и че идентификационните документи, които са върнати или които се връщат в съответствие с член 34, се вземат на отговорно пазене от посочения компетентен орган или от издаващ орган, на който тази задача е възложена от компетентния орган.

Член 6

Информация по отношение на издаващите органи

1. Държавите членки съставят и актуализират списък на издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, и предоставят този списък на останалите държави членки, на останалите издаващи органи и на обществеността посредством уебсайт, създаден от компетентния орган.

2. Списъкът, посочен в параграф 1:

- а) включва данни за връзка, необходими за изпълнението на изискванията на член 35 и член 37, параграф 4, член 38, параграф 3 и член 40, параграф 1;
- б) съответства на образеца, определен в глава 2, раздел I, буква е) от приложение II към Решение 2009/712/ЕО, и на изискванията, определени в приложение III към посоченото решение;
- в) е пряко достъпен чрез интернет връзката, предоставена на Комисията в съответствие с параграф 3, и е достатъчно разбираем дори за невладеещи съответния език на ниво роден език.

3. С цел да съдейства на държавите членки при осигуряването на достъп до актуализираните списъци, посочени в параграф 1, Комисията създава уебсайт, на който всяка държава членка предоставя пряка връзка към изискваната информация на уебсайта, предвиден в параграф 1.

Член 7

Формат и съдържание на идентификационните документи, издадени за еднокопитни животни, родени в Съюза

1. Еднокопитните животни, родени в Съюза, се идентифицират с помощта на единствен идентификационен документ за еднокопитни животни, издаден за целия живот на еднокопитното животно в съответствие със:

- а) образеца на идентификационен документ, определен в част 1 от приложение I;
- б) допълнителните изисквания, определени в част 2 от посоченото приложение.

2. Издаващите органи гарантират, че идентификационният документ съдържа достатъчен брой страници с форматиран полета за вписването на информацията, изисквана по следните раздели от образеца на идентификационен документ по част 1 от приложение I:

- а) за регистрирани еднокопитни — поне раздели I — IX;
- б) за еднокопитни за разплод и доотглеждане — поне раздели I — IV.

3. Издаващите органи гарантират, че редът и номерирането на разделите в идентификационните документи, посочени в приложение I, част 1, остават непроменени и че за разделите, в които се предвижда възможност за повече вписвания, в идентификационния документ са включени достатъчно на брой страници.

4. Издаващите органи осигуряват надеждното съхранение на празни и попълнени идентификационни документи в своите помещения.

Без да се засяга член 4, параграф 1, буква а), когато процедурният правилник на даден издаващ орган позволява, издаващите органи гарантират, че идентификационните документи, посочени в член 34, параграф 1, буква в), подточка ii) и член 35, са надлежно направени невалидни, за да се предотврати неправомерната употреба на самия документ и на съдържащата се в него информация, преди документът да бъде предаден за спомен на собственика на животното.

5. Компетентният орган заедно със зоотехническият орган може да приема административни процедури, за да се осигури хармонизиране на оформлението на идентификационните документи, издавани под техен надзор от издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, при условие че са спазени общите изисквания по параграфи 1, 2 и 3.

Член 8

Задължения на компетентния орган по отношение на издаването на идентификационни документи за еднокопитни животни, родени в Съюза

Зоотехническият орган и компетентният орган гарантират, че на тяхна територия издаващите органи, които са под тяхната съответна отговорност:

- а) издават идентификационни документи, които отговарят на изискванията, предвидени в член 7, параграфи 1, 2 и 3;
- б) имат необходимите системи за удостоверяване, когато това се изисква от компетентния орган, на това дали идентификационен документ, за който е декларирано, че е издаден от тях:
 - и) е уникален, истински и автентичен;
 - ii) включва (когато бланките на идентификационните документи се разпечатани и се пазят на склад) сериен номер, отпечатан поне на страниците, съдържащи раздели I, II и III от идентификационния документ.

Член 9

Издаване на идентификационните документи за еднокопитни животни, родени в Съюза

1. Издаващите органи издават само идентификационни документи:
 - а) които отговарят на изискванията на член 7, параграфи 1, 2 и 3;
 - б) раздел I от които е надлежно попълнен с информацията, която е удостоверена от издаващия орган, посочен в раздел I, част А, точка 11, или от негово име;
 - в) раздел IV от които е попълнен, ако това се изисква от националното законодателство или от правилата и правилника на издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, букви а) и б);
 - г) раздел V от които е попълнен в съответствие с параграф 2 от настоящия член.
2. Издаващият орган, посочен в член 5, параграф 1, буква а), идентифицира регистрираните еднокопитни животни, посочени в член 2, буква д), подточка i) в съответствие с правилата за племенната книга, посочени в тази разпоредба, и попълва в раздел V на идентификационния документ информацията от сертификата за произход, посочен в член 8, параграф 1, втора алинея от Директива 90/427/ЕИО и в приложението към него.
3. В съответствие с принципите на организацията или асоциацията, която е създавала племенната книга за произхода на породата на регистрираното еднокопитно животно, раздел V от идентификационния документ съдържа:
 - а) пълна родословна информация;
 - б) раздела на племенната книга, посочен в член 2 или 3 от Решение 96/78/ЕО;
 - в) когато е установено — класа на основния раздел на племенната книга, в която е вписано регистрираното еднокопитно животно.
4. За регистрацията на кон за състезания или надбягвания, както е посочено в член 2, буква д), подточка ii), издаващият орган, посочен в член 5, параграф 1, буква б):
 - а) в съответствие с параграф 1, букви а) и б) и с правилата на съответния издаващ орган издава идентификационен документ, който отговаря на разпоредбите в член 7, параграфи 1, 2 и 3; или
 - б) признава и валидира идентификационния документ, издаден за този кон в съответствие с параграф 1 от настоящия член; или
 - в) издава нов идентификационен документ в съответствие с член 12, параграф 3, буква в).

Член 10

Дерогация по отношение на попълването на информация в раздели I и IV на идентификационния документ

1. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 9, параграф 1, буква б) компетентният орган може да разреши на издаващите органи да не попълват с чертеж информацията, посочена в точки 12 — 18 от контурната схема на идентификационния документ, установен в приложение I, раздел I, част Б, ако са изпълнени следните две условия:

- а) в съответствие с член 18 е имплантиран транспондер или в съответствие с член 21 се прилага еквивалентен разрешен алтернативен метод за удостоверяване на самоличността;
- б) снимка или разпечатка, на които се виждат достатъчно детайли за описването на еднокопитното животно.

2. Издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, букви а) и б), може:

- а) да не се възползват от дерогацията, предоставена в съответствие с параграф 1 от настоящия член;
- б) да адаптират идентификационните документи, издадени в съответствие с параграф 1 от настоящия член, към изискванията, посочени в член 9, параграф 1.

3. Чрез дерогация от член 9, параграф 1, буква в) информацията за собственика може да бъде предоставена под формата на сертификат за собственост или регистрационна карта, заведени в базата данни, създадена в съответствие с член 38, която се отнася до:

- а) уникалният доживотен номер на еднокопитното животно;
- б) номерата на идентификационния документ, когато има, и кода на транспондера или разрешения алтернативен метод за удостоверение на самоличността в съответствие с член 21.

Документът за собственост или регистрационната карта, предвидени в първата алинея, се връщат на издаващия орган, ако животното е умряло или е продадено, изгубено, откраднато, заклано или умъртвено.

Член 11

Заявления за издаване на идентификационни документи за еднокопитни животни, родени в Съюза

1. Стопаните подават заявление за идентификационни документи за еднокопитни животни, родени в Съюза, до съответния издаващ орган в държавата членка, където се намира стопанството на еднокопитното животно, и предоставят цялата информация, необходима за спазването на настоящия регламент.

2. Държавите членки определят сроковете за подаване на заявлението, предвидено в параграф 1 от настоящия член, необходими, за да спазят крайния срок за идентификация, предвиден в член 12 и член 13, параграф 1.

3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член и в съответствие с член 1 от Решение 96/78/ЕО стопанинът може да подаде заявлението, предвидено в параграф 1 от настоящия член, до съответния издаващ орган, както е посочено в член 5, параграф 1, букви а) и б), чието седалище се намира в държава членка, различна от държавата членка, където е стопанството, в което се намира еднокопитното животно.

Член 12

Срок за идентификация на еднокопитни животни, родени в Съюза

1. Еднокопитни животни, родени в Съюза, се идентифицират с идентификационен документ, издаден в съответствие с член 9, не по-късно от 12 месеца след датата на раждане и във всички случаи преди да напуснат постоянно стопанството на раждане, с изключение на случаите, когато такова движение се извършва в съответствие с член 23, параграф 2, буква в) като неотбито конче до 6-месечна възраст от майката, от която животното е зависимо, или в съответствие с член 26, параграф 2.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да решат да ограничат максимално разрешения срок за идентификация на еднокопитни животни до шест месеца или в рамките на календарната година на раждането.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 по всяко време може да се издаде нов идентификационен документ в съответствие с член 9:

- а) по искане на компетентния орган или от самия компетентен орган, когато съществуващият идентификационен документ не отговаря на изискванията на член 7, параграфи 1, 2 и 3 или когато някои от идентификационните данни, посочени в раздел I, II или V, не са били записани правилно от издаващия орган; или
- б) когато еднокопитно животно за разплод и доотглеждане премине в категорията на регистрирано еднокопитно животно в съответствие с правилата на издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, буква а), а съществуващият идентификационен документ не може да бъде съответно адаптиран; или

- в) когато конят премине в категорията на регистриран кон или е регистриран като регистриран кон, посочен в член 2, буква д), подточка ii), в съответствие с правилата на издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, буква б), а съществуващият идентификационен документ не може да бъде съответно адаптиран; или
- г) когато идентификационният документ се издава в съответствие с член 10, параграф 1 и не може да бъдат адаптиран към изискванията на член 9, параграф 1 в съответствие с член 10, параграф 2, буква б); или
- д) в случаите, посочени в член 18, параграфи 4 и 5, а съществуващите идентификационни документи не могат да бъде съответно адаптирани; или
- е) когато идентификационният документ е иззет от компетентния орган във връзка с дадено разследване.

В случаите, описани в първа алинея, съществуващият идентификационен документ се връща на издаващия орган, за да бъде направен невалиден, като превръщането в невалиден на съществуващия идентификационен документ и издаването на нов идентификационен документ се въвежда в базата данни, създадена в съответствие с член 38.

Член 13

Дерогации по отношение на идентификацията на определени еднокопитни животни, живеещи в диви или полудиви условия

1. Чрез дерогация от член 12 компетентният орган може да реши, че еднокопитни животни, съставляващи определени популации, живеещи в диви или полудиви условия в някои райони, които се определят от компетентния орган, се идентифицират с идентификационен документ, издаден в съответствие с член 9 или член 17, параграф 4 само когато те:
 - а) са изведени от съответните популации, с изключение на прехвърляне под официален контрол от дадена определена популация в друга; или
 - б) се използват като домашни животни.
2. Държавите членки, които имат намерение да се възползват от дерогацията по параграф 1, информират Комисията, като се позовават на настоящия член, за съответните популации и райони, които те са определили в съответствие с параграф 1, преди да се възползват посочената дерогация.

ГЛАВА III

ИДЕНТИФИКАЦИЯ НА ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ, ВНЕСЕНИ В СЪЮЗА

Член 14

Идентификация на еднокопитни животни, внесени в Съюза

Идентификационните документи, издадени в трети държави, се считат за валидни в съответствие с настоящия регламент, ако отговарят на следните условия:

- а) издадени са:
 - i) за регистрирани еднокопитни животни — от орган в трета държава, включен в списъка, предвиден в член 3, параграф 1 от Директива 94/28/ЕО, който издава родословни сертификати; или
 - ii) за регистриран кон — от национален клон на международна организация или асоциация, които организират състезания или надбягвания с коне и е със седалище в третата държава, в която международната организация или сдружение осъществяват дейност, посочени в член 5, параграф 1, буква б); или
 - iii) във всички други случаи — от компетентните органи на третата държава на произход на еднокопитното животно;
- б) отговарят на изискванията на член 7, параграф 2.

Член 15

Заявления за издаване на идентификационни документи за еднокопитни животни, внесени в Съюза

1. Стопанингът на еднокопитното животно подава заявление до съответния издаващ орган, посочен в член 5, параграф 1, според категорията на еднокопитното животно за издаване в съответствие с член 9 на идентификационен документ в съответствие с член 7 или за регистриране на съществуващ идентификационен документ в базата данни, създадена от този издаващ орган в съответствие с член 38 от настоящия регламент, в срок до 30 дни от датата на приключване на митническия режим, определен в член 5, точка 16, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато:
 - а) еднокопитните животни се внасят в Съюза; или
 - б) компетентният орган е преобразувал временното въвеждане на регистриран кон в съответствие с решение, прието от Комисията на основание член 19, буква б) от Директива 2009/156/ЕО, в постоянно въвеждане в съответствие с член 19, буква в) от посочената директива.

2. Когато съществуващият идентификационен документ, посочен в параграф 1, не отговаря на изискванията на член 7, параграф 2 и по искане на стопанина издаващият орган:

- а) попълва идентификационния документ, така че той да отговаря на изискванията на член 7, параграф 2;
- б) записва идентификационните данни на еднокопитното животно, както и допълнителната информация в базата данни, създадена в съответствие с член 38.

3. Когато съществуващият идентификационен документ, посочен в параграф 1, не може да бъде изменен, за да се съобрази с изискванията на член 7, параграф 2 от настоящия регламент, той не се счита за валиден за целите на идентификацията в съответствие с настоящия регламент, а еднокопитното животно се идентифицира посредством издаден в съответствие с член 9 нов идентификационен документ, който е в съответствие с изискванията на член 7, параграфи 1, 2 и 3 въз основа на представения идентификационен документ, който трябва да включва поне информацията, посочена в приложението към Директива 90/427/ЕИО.

ГЛАВА IV

ПРОВЕРКИ, ИЗИСКВАНИ ПРЕДИ ИЗДАВАНЕТО НА ИДЕНТИФИКАЦИОННИ ДОКУМЕНТИ, И МЕТОДИ ЗА УДОСТОВЕРЯВАНЕ НА САМОЛИЧНОСТТА

Член 16

Проверка на единствените идентификационни документи, издадени за еднокопитни животни

1. Преди да издаде идентификационен документ, издаващият орган или представляващото го лице предприемат всички необходими мерки, за да:

- а) проверят, че за съответното еднокопитно животно такъв идентификационен документ досега не е бил издаван;
- б) предотвратят неправомерното издаване на повече от един идентификационен документ за едно еднокопитно животно.

2. Мерките, предвидени в параграф 1, включват:

- а) справка в съответната налична документация и налични електронни записи;
- б) преценка за възрастта на еднокопитното животно;
- в) проверка на еднокопитното животно, както е предвидено в член 17, за знаци или маркировки от предишна идентификация.

Член 17

Мерки за установяване на предишна идентификация на еднокопитни животни

1. Мерките за установяване на евентуални знаци или маркировки от предишна идентификация, както е предвидено в член 16, включват поне мерки за установяване на:

- а) имплантирани по-рано транспондери, като се използва четящо устройство, съвместимо със стандарт ISO 11785 и в състояние да разчита поне транспондери HDX и FDX-B, поне когато четящото устройство е в пряк контакт с повърхността на тялото на мястото, където при обичайни обстоятелства се имплантира транспондерът;
- б) клинични признаци, които показват, че предишен имплантиран транспондер или маркировка, приложена по-рано в съответствие с член 21, са били отстранени хирургически или са били променени;
- в) признак или следа, че на еднокопитното животно е прилаган алтернативен метод за удостоверяване на самоличността в съответствие с член 21.

2. Ако след подаването на заявление от стопанина в съответствие с член 11, параграф 1, мерките, предвидени в параграф 1 от настоящия член, докажат наличие на предишен имплантиран транспондер или алтернативен метод за удостоверяване на самоличността, приложени в съответствие с член 21, които показват извършване на предишна идентификация в съответствие с член 9, издаващият орган:

- а) издава дубликат или идентификационен документ, заместващ оригинала, в съответствие с член 29 или член 32 в зависимост от наличната информация;
- б) въвежда тази информация, т.е. номера на транспондера или алтернативния метод за удостоверяване на самоличността, по съответния начин в полетата на формуляра в част А и в контурната схема в част Б на раздел I на идентификационния документ.

3. Когато за еднокопитно животно, родено в Съюза, се потвърди недокументирано отстраняване на транспондер или алтернативен метод за удостоверяване на самоличността, посочени в параграф 1, буква б) от настоящия член, издаващият орган издава идентификационен документ, заместващ оригинала, в съответствие с член 32.

4. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член компетентният орган може да разреши издаването на идентификационен документ в съответствие с член 9 за еднокопитни животни, живеещи в диви или полудиви условия, посочени в член 13, които носят транспондер, но за които не е издаван идентификационен документ в съответствие с член 13, при условие че по време на имплантирането кодът на транспондера е записан в базата данни на издаващия орган, отговорен за тази популация на еднокопитни животни.

Член 18

Електронни методи за удостоверяване на самоличността

1. Издаващият орган гарантира, че към момента на първата му идентификация в съответствие с член 12 на еднокопитното животно се имплантира транспондер.

2. Транспондерът се имплантира парентерално в асептични условия между тила и най-високата част на гърба (холката) в средата на врата в областта на вратното сухожилие.

Компетентният орган обаче може да разреши имплантирането на транспондера на различно място във врата на еднокопитното животно, при условие че такова имплантиране на различно място не:

- а) противоречи на хуманното отношение към еднокопитното животно;
- б) увеличава риска от изместване на транспондера в сравнение с метода, описан в първата алинея.

3. Държавите членки определят минималната изисквана квалификация за описаната в параграф 2 интервенция или посочват лице („квалифицирано лице“) или професия, на които могат да се възложат подобни дейности.

4. Издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, букви а) и б), могат да изискат еднокопитни животни, които са идентифицирани посредством алтернативен метод за удостоверяване на самоличността, предвиден в член 21, да бъдат маркирани чрез имплантиране на транспондер за целите на вписването или регистрацията на еднокопитни животни в племенни книги или регистрацията на регистрирани коне за състезания.

5. Издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, и компетентният орган могат да изискат еднокопитни животни, които се считат за идентифицирани в съответствие с член 4, параграф 2 и член 43, параграф 1, да бъдат маркирани чрез имплантиране на транспондер за целите на удостоверяването на самоличността в случаите, когато:

- а) транспондери, които са имплантирани и записани по-рано, престанат да функционират;
- б) наследствен или придобит белег, записан като алтернативен метод за удостоверяване на самоличността, посочен в член 21, вече не е подходящ за тази цел; или
- в) компетентният орган счете за необходимо да гарантира удостоверяване на самоличността.

Член 19

Осигуряване на уникалност на кода, показван от транспондер

1. Държавите членки определят правила в съответствие със стандартите, посочени в член 2, буква н), подточка i), за да се осигури уникалността на кодовете, показвани от транспондерите, които са имплантирани от издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, когато те издават идентификационни документи в съответствие с член 9.

2. Правилата, установени в съответствие с параграф 1, се прилагат така, че да не застрашават работата на системата за идентификация, определена от издаващия орган в друга държава членка, който е извършил идентификацията на регистрирано еднокопитно животно в съответствие с настоящия регламент.

Член 20

Записване на кода на транспондера в идентификационния документ

1. Когато даден транспондер е имплантиран в съответствие с член 18, издаващият орган вписва в идентификационния документ следната информация:

- а) в раздел I, част А, точка 5 — поне последните 15 знака на кода, предаван от транспондера и показван от четящото устройство след имплантирането; и където е целесъобразно:
 - i) самозалепващ се стикер с баркод, при условие че след това страницата се залепва; или
 - ii) разпечатка на този баркод, в който са кодирани поне посочените последни 15 знака от кода, предаван от транспондера;

- б) в точки 12 или 13 на контурната схема в раздел I, част Б, в зависимост от страната, на която е имплантиран транспондерът — мястото, където е имплантиран транспондерът в еднокопитното животно и разчетен след имплантирането;
- в) в точка 19 на контурната схема в раздел I, част Б — подписа на ветеринарния лекар или квалифицираното лице, които са извършили идентификацията, като са попълнили част А, точка 3 и контурната схема в раздел I, част Б и са разчели кода, показван от транспондера след имплантацията му, или на лицето, възпроизвеждащо тази информация за целите на издаването на идентификационен документ в съответствие с правилата на издаващия орган.
2. Чрез дерогация от параграф 1, буква а) от настоящия член, когато дадено еднокопитно животно е маркирано с порано имплантиран транспондер, който не отговаря на стандартите по ISO, посочени в член 2, буква н), подточка и), в раздел I, част А, точка 5 на идентификационния документ се вписва името на производителя или на четящото устройство.

Член 21

Разрешаване на алтернативни методи за удостоверяване на самоличността

1. Чрез дерогация от член 18, параграф 1 държавите членки може да разрешат подходящи алтернативни методи за удостоверяване на самоличността на еднокопитни животни, родени в Съюза, включително белези, които отговарят на изискванията на член 4, параграф 1, буква б), и гарантират, че самоличността на еднокопитното животно, вписано в идентификационния документ, може да бъде удостоверена.
2. Държавите членки гарантират, че:
- а) алтернативните методи за удостоверяване на самоличността на еднокопитните животни не се използват като единствено средство за удостоверяване на самоличността в съответствие с настоящия регламент на повечето еднокопитни животни на тяхна територия;
- б) видимата маркировка, поставена на еднокопитни животни за разплод и доотглеждане, не може да бъде обърквана с маркировката, предназначена да бъде ползвана на тяхна територия от издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, буква а), за регистрирани еднокопитни животни;
- в) всеки разрешен алтернативен метод за удостоверяване на самоличността или всяка комбинация от тези методи предлага поне същите гаранции като транспондера, имплантиран в съответствие с член 18;
- г) информацията за алтернативните методи за удостоверяване на самоличността, прилагани за дадено еднокопитно животно, може да бъде описана във формат, който позволява цифровизация, и се съхранява по начин, който позволява търсене в база данни, създадена в съответствие с член 38.
3. Държавите членки, които имат намерение да се възползват от дерогацията, предвидена в параграф 1, предоставят на Комисията, на другите държави членки и на обществеността информация за своите разрешени алтернативни методи за удостоверяване на самоличността посредством уебсайта, посочен в член 6, параграф 1.

Член 22

Задължения на издаващите органи и на стопаните, които използват алтернативни методи за удостоверяване на самоличността

1. Издаващият орган гарантира, че идентификационен документ за еднокопитно животно се издава само ако:
- а) е направена проверка за правилното прилагане на разрешен алтернативен метод за удостоверяване на самоличността, посочен в член 21;
- б) използваният метод за удостоверяване на самоличността е вписан в раздел I, част А, точка 6 или 7 или, когато е приложимо, в раздел XI от идентификационния документ и се записва в базата данни в съответствие с член 38, параграф 1, буква е).
2. Когато се използва алтернативен метод за удостоверяване на самоличността, стопанинът предоставя средствата, осигуряващи достъп до тази информация за идентификацията, и когато е приложимо, поема разходите или понася последиците от забавянето при удостоверяване на самоличността на еднокопитното животно.

ГЛАВА V

ДВИЖЕНИЕ И ТРАНСПОРТ НА ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ

Член 23

Движение и транспорт на регистрирани еднокопитни животни и еднокопитни животни за разплод и доотглеждане

1. Идентификационните документи, издадени за регистрирани еднокопитни животни или за еднокопитни животни за разплод и доотглеждане в съответствие с член 9, параграф 1, член 14, член 29, член 30 или член 32, придружават еднокопитните животни, за които са издадени, по всяко време, включително (когато това се изисква от националното законодателство) по време на транспортирането на труп на еднокопитно животно за преработка в обект, одобрен в съответствие с член 24, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1069/2009 или посочен в глава III, буква а), подточка iii) от приложение III към Регламент (ЕС) № 142/2011.
2. Чрез дерогация от параграф 1 не се изисква идентификационният документ да придружава регистрирани еднокопитни животни или еднокопитни животни за разплод и доотглеждане, когато:
 - а) се намират в конюшната или на паша и идентификационният документ може незабавно да се представи от стопанина;
 - б) временно яздени, впрегнати, управлявани на въже зад коня или водени на въже:
 - i) в близост до стопанството в границите на държавата членка, така че идентификационният документ да може незабавно да се представи; или
 - ii) по време на сезонното придвижване на еднокопитните животни до и от регистрирани летни пасбища, при условие че идентификационните документи могат да се представят в стопанството, от което са тръгнали животните;
 - в) са неотбити и придружават своята майка или кърмеща кобила;
 - г) участват в тренировка или тест за конно състезание или мероприятие, което изисква временно напускане на мястото, където се провежда тренировката, състезанието или мероприятието;
 - д) са придвижвани или транспортирани в извънредна ситуация, свързана със самите еднокопитни животни или със стопанството, в което се отглеждат.

Член 24

Дерогации за движение или транспортиране на еднокопитни животни, придружени от временен документ

1. По заявление от стопанина или по искане на компетентния орган издаващият орган издава временен документ, съдържащ най-малко информацията, предвидена в приложение III, който позволява на еднокопитните животни да се придвижват или транспортират в границите на една и съща държава членка за срок, не по-дълъг от 45 дни, докато идентификационният документ се предава на издаващия орган или на компетентния орган с цел да се актуализират идентификационните данни.
2. Еднокопитни животни, придружени от временен документ, както е предвидено в параграф 1, не се придвижват до кланица за клане за консумация от човека.
3. Чрез дерогация от параграф 1, ако през 45-дневния срок, определен в посочения параграф, се наложи еднокопитно животно да бъде транспортирано до друга държава членка или през друга държава членка към трета държава, независимо от статута на регистрацията животното се придружава освен от временния документ, посочен в параграф 1 от настоящия член, и от здравен сертификат в съответствие с приложение III към Директива 2009/156/ЕО.

Член 25

Дерогация за движение с карта с чип

1. Чрез дерогация от член 23, параграф 1 компетентният орган може да разреши движението или транспортирането в границите на една и съща държава членка на регистрирани еднокопитни животни или на еднокопитни животни за разплод и доотглеждане, които не се придружават от идентификационния си документ, при условие че са придружавани от карта с чип, издадена от издаващия орган, издал техния идентификационен документ, и съдържаща информацията, посочена в приложение II.
2. Държавите членки, които се възползват от дерогацията, предвидена в параграф 1 от настоящия член, могат взаимно да си предоставят дерогации, които обхващат движение или транспорт на регистрирани еднокопитни животни или еднокопитни животни за разплод и доотглеждане в границите на своите територии.

Те са длъжни да информират Комисията за своето намерение да предоставят такава дерогация.

Член 26

Движение и транспортиране на еднокопитни животни за клане

1. По време на движението или транспортирането им до кланицата еднокопитните животни за клане се придружават от следните документи:
 - а) идентификационния документ, издаден в съответствие с член 9, параграф 1 или член 14; или
 - б) дубликата на идентификационния документ, издаден в съответствие с член 29 или член 30, който е обвързан с дерогацията, предвидена в член 31.
2. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган може да разреши еднокопитни животни за клане, за които не е издаден идентификационен документ в съответствие с член 9, параграф 1, да бъдат транспортирани директно от стопанството, в което са родени, до кланицата в границите на същата държава членка, при условие че:
 - а) еднокопитните животни за клане са на възраст под 12 месеца и имат видими зъбни звезди на млечните латерални резци;
 - б) е налице непрекъсната проследимост от стопанството на раждане до кланицата;
 - в) по време на транспортирането до кланицата еднокопитните животни за клане са маркирани индивидуално в съответствие с член 18 или 21;
 - г) пратката е придружена от информация за хранителната верига в съответствие с раздел III от приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004, и в нея трябва да се посочи индивидуалната маркировка, посочена в буква в) от настоящия параграф;
 - д) транспондърът или друг физически идентификатор, поставен на еднокопитното животно в съответствие с член 21, се предпазва от последваща неправомерна употреба, като се отстранява, унищожаване или ликвидира *in situ*.
3. Член 34, параграф 1, букви б) и в) не се прилагат при движение или транспортиране на еднокопитни животни за клане в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

ГЛАВА VI

УПРАВЛЕНИЕ, ИЗДАВАНЕ НА ДУБЛИКАТИ, ЗАМЕНЯНЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДЕЙСТВИЕТО НА ИДЕНТИФИКАЦИОННИТЕ ДОКУМЕНТИ

Член 27

Задължения на стопаните по отношение на управлението на идентификационните документи, за да се гарантира непрекъснатост на идентичността през целия живот на еднокопитното животно

1. Стопанинът на еднокопитното животно гарантира, че следните идентификационни данни в идентификационния документ по всяко време са актуални и верни:
 - а) статутът на еднокопитното животно по отношение на това дали то отговаря на условията за клане за консумация от човека;
 - б) четимият код на транспондера или маркировката, използвана като алтернативен метод за удостоверяване на самоличността, както е предвидено в член 21;
 - в) статутът на животното като регистрирано еднокопитно животно или като еднокопитно за разплод и доотглеждане;
 - г) информацията за собствеността, когато това се изисква от законодателството на държавата членка, в която се отглежда еднокопитното животно, или от издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1.
2. Независимо от издаващия орган, който е издал идентификационния документ в съответствие с член 9, параграф 1, членове 14, 29 или 32, стопанинът на еднокопитно животно гарантира, че идентификационният документ е подаден пред издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, според категорията на еднокопитното животно в държавата членка, в която се намира стопанството на еднокопитното животно, за да се предоставят идентификационните данни, посочени в член 38, параграф 1, в срок от 30 дни, считано от:
 - а) издаването на идентификационния документ в съответствие с член 9, параграф 1 от издаващ орган извън държавата членка, в която се намира стопанството;
 - б) въвеждането на еднокопитното животно в държавата членка, в която се намира стопанството, от друга държава членка, с изключение на
 - i) еднокопитни животни, участващи в състезания, надбягвания, изложби, тренировки и теглене за период, не по-дълъг от 90 дни;
 - ii) жребци, установени в държавата членка за случния сезон;
 - iii) кобили, установени в държавата членка за разплод за период, не по-дълъг от 90 дни;

- iv) еднокопитни животни, настанени във ветеринарно заведение по медицински причини;
 - v) еднокопитни животни, предназначени за клане в срок до 10 дни от въвеждането им.
3. Когато е необходимо да се актуализират в идентификационния документ идентификационните данни, посочени в член 38, параграф 1, стопанинът подава идентификационния документ в срок до 30 дни след събитието, което има отражение върху идентификационните данни:
- a) за регистрирани еднокопитни животни, посочени в член 2, буква д), подточка i) — до издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, буква а), който
 - i) е издал идентификационния документ за съответното регистрирано еднокопитно животно; или
 - ii) е одобрен в съответствие с Решение 92/353/ЕИО в държавата членка, където се намира стопанството на еднокопитното животно и който е създал племенната книга, в която еднокопитните животни могат да бъдат вписвани или регистрирани в съответствие с Решение 96/78/ЕО; или
 - б) за регистрирани коне, посочени в член 2, буква д), подточка ii) — до издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, буква б), в съответствие с правилата на посочения издаващ орган, издал идентификационния документ за съответния регистриран кон; или
 - в) до компетентния орган или до който и да било от издаващите органи, определени в съответствие с настоящия регламент от компетентния орган на държавата членка, където се намира стопанството на еднокопитното животно.

Член 28

Задължения на издаващите органи по отношение на управлението на идентификационните документи, за да се гарантира непрекъснатост на идентичността през целия живот на еднокопитното животно

Издаващият орган, посочен в член 27, параграф 3:

- a) извършва необходимите актуализации на идентификационните данни в идентификационния документ;
- б) вписва в част В, раздел I от идентификационния документ необходимата информация относно издаващия орган, която трябва да съдържа поне съвместим с UELN номер от базата данни, когато той не е издал първоначалния идентификационен документ в съответствие с член 9, параграф 1;
- в) попълва полетата в раздел IV на идентификационния документ, когато промяната на собствеността се изисква съгласно националното законодателство или правилата на издаващия орган;
- г) вписва или попълва в базата данни, която е създал в съответствие с член 38, записите с идентификационните данни, съдържащи се в подадения идентификационен документ;
- д) подава информацията до централната база данни в съответствие с член 39.

Член 29

Издаване на дубликати на идентификационни документи

1. Дубликат на идентификационен документ се издава от издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, когато:
 - a) оригиналът на идентификационния документ е изгубен и самоличността на животното може да бъде установена най-вече чрез кода, предаван от транспондера, или чрез алтернативен метод за удостоверяване на самоличността в съответствие с член 21; или
 - б) животното не е било идентифицирано в сроковете, определени в член 12, член 14 или член 43, параграф 2, при условие че съответният сертификат е налице и биологичната майка или — при ембриотрансфер — приемната майка се идентифицира в съответствие с настоящия регламент; или
 - в) компетентният орган има доказателство, че някои идентификационни данни в съществуващия идентификационен документ не отговарят на съответното еднокопитно животно и разпоредбите в член 12, параграф 3, буква а) не могат да бъдат приложени.
2. В случаите, описани в параграф 1, издаващият орган, посочен в член 5, параграф 1, по заявление от стопанина или по искане на компетентния орган:
 - a) когато е необходимо, поставя транспондер на животното в съответствие с член 18 или прилага одобрен метод за удостоверяване на самоличността в съответствие с член 21;

- б) издава дубликат на идентификационния документ, който дубликат е ясно обозначен като такъв („дубликат на идентификационен документ“) и съдържа уникалния доживотен номер, вписан в базата данни на издаващия орган, който:
- е извършил първата идентификация на животното и е издал изгубения оригинал на идентификационния документ; или
 - издава дубликата на идентификационния документ за животното, посочено в параграф 1, буква б);
- в) класифицира еднокопитното животно в част II от раздел II на дубликата на идентификационния документ като предназначено за клане с цел консумация от човека.
3. Данните за дубликата на идентификационния документ, който дубликат е издаден в съответствие с параграф 2, се вписват, като се отбелязва уникалният доживотен номер в базата данни, както е посочено в член 38, и се изпращат до централната база данни в съответствие с член 39.
4. Когато изгубеният идентификационен документ е бил издаден в съответствие с член 9, параграф 1 от издаващ орган, посочен в член 5, параграф 1, който вече не съществува, дубликатът на идентификационния документ се издава в съответствие с параграф 2 от настоящия член от издаващ орган, посочен в член 5, параграф 1, в държавата членка, където се намира стопанството на еднокопитното животно.

Член 30

Издаване на дубликати на идентификационни документи за еднокопитни животни, внесени в Съюза

Чрез дерогация от член 29, параграф 2, когато изгубеният оригинал на идентификационния документ е издаден от издаващ орган, посочен в член 14, буква а), в трета държава, посоченият издаващ орган в третата държава може издаде нов идентификационен документ, при условие че новият идентификационен документ е:

- изпратен от издаващия орган, посочен в член 14, буква а), до издаващия орган, посочен в член 29, параграф 2, където е отбелязан като дубликат на идентификационен документ, животното е класифицирано в съответствие с член 29, параграф 2, буква в) и информацията е вписана в базата данни в съответствие с член 29, параграф 3;
- препратен до стопанина или, когато това специално се изисква по закон в държавата членка, в която се намира еднокопитното животно, до собственика от издаващия орган или компетентен орган в държавата членка, където се намира стопанството на еднокопитното животно.

Член 31

Временно преустановяване на статута на еднокопитно животно като животно за клане за консумация от човека

1. Чрез дерогация от член 29, параграф 2, буква в) и член 30 и с изключение на случая, описан в член 43, параграф 2, компетентният орган може да реши временно да преустанови статута на еднокопитното животно като предназначено за клане с цел консумация от човека за период от шест месеца, ако:

- стопанинът може да докаже по удовлетворяващ начин в срок от 30 дни от датата на обявяване на загубата на идентификационния документ, че статутът на еднокопитното животно като предназначено за клане с цел консумация от човека не е променен поради медицинско лечение;
- заявлението за идентификацията е подадено в съответствие с член 1, параграф 1, второ тире от Решение 96/78/ЕО през първата година от живота на животното, но след изтичането на максималния разрешен срок, посочен в член 12, параграф 2 от настоящия регламент.

2. В случая, описан в параграф 1, компетентният орган вписва датата, от която започва да тече шестмесечният срок на временното преустановяване на статута, в раздел II, част III, първата колона от дубликата на идентификационния документ и попълва третата колона от него.

Член 32

Издаване на идентификационни документи, заместващи оригинала

1. Идентификационен документ, заместващ оригинала, се издава от издаващия орган, посочен в член 5, параграф 1, когато:

- оригиналът на идентификационния документ е изгубен и:
 - самоличността на животното не може да бъде установена;
 - няма свидетелство или доказателство, че за въпросното животно по-рано вече е издаден идентификационен документ от издаващ орган, посочен в член 5, параграф 1;
- животното не е било идентифицирано в сроковете, определени в член 12, параграф 1 или 2, член 14 или член 43, параграф 2.

2. В случаите, описани в параграф 1, издаващ орган, посочен в член 5, параграф 1, буква в), отговорен за района, в който се намира стопанството, където е еднокопитното животно, при подаване на заявление от стопанина или по искане на компетентния орган:

- а) имплантира транспондер в животното в съответствие с член 18 или прилага алтернативен метод за удостоверяване на самоличността в съответствие с член 21;
- б) издава идентификационен документ, заместващ оригинала, ясно обозначен като такъв („идентификационен документ, заместващ оригинала“) с посочване на новия уникален доживотен номер, съответстващ на запис в базата данни при издаването на посочения идентификационен документ, заместващ оригинала;
- в) класифицира еднокопитното животно в част II от раздел II на идентификационния документ, заместващ оригинала, като предназначено за клане с цел консумация от човека.

3. Данните на идентификационния документ, заместващ оригинала, издаден в съответствие с параграф 2 от настоящия член, се вписват, като се отбелязва уникалният доживотен номер в базата данни, както е посочено в член 38, и се изпраща до централната база данни в съответствие с член 39.

Член 33

Временно прекратяване на валидността на идентификационен документ за цели на движение

Официалният ветеринарен лекар прекратява временно валидността за цели на движение на идентификационен документ чрез съответното вписване в раздел III от него, когато еднокопитно животно се отглежда във или произхожда от стопанство, което:

- а) е под забрана, посочена в член 4, параграф 5 от Директива 2009/156/ЕО; или
- б) се намира в държава членка, която не е държава членка, свободна от африканска чума по конете, или в част от територията на държава членка, която в съответствие с член 5, параграф 2 от Директива 2009/156/ЕО се счита за заразена с африканска чума по конете.

ГЛАВА VII

СМЪРТ НА ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ И ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА КЛАНЕ С ЦЕЛ КОНСУМАЦИЯ ОТ ЧОВЕКА, И ДОКУМЕНТИРАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО

Член 34

Задължения на официалния ветеринарен лекар и на компетентния орган при клане или смърт на еднокопитни животни

1. При клане или смърт на еднокопитно животно се предприемат следните мерки:

- а) транспондерът се предпазва от последваща неправомерна употреба, като се отстранява, унищожава или ликвидира *in situ*;
- б) идентификационният документ се прави невалиден поне чрез означаване „невалиден“ върху всички страници с печат, който не може да бъде подправен, или чрез перфорация на всички страници с подходящ диаметър, не по-малък от стандартната перфорация чрез перфоратор;
- в) по отношение на уникалния доживотен номер на еднокопитното животно:
 - і) идентификационният документ се унищожава под официален контрол в клиниката, в която животното е заклано, като до издаващия орган се изпраща удостоверение за това или директно, или чрез контактната точка, посочена в член 36, параграф 2, с което той се уведомява за датата на клане на животното в клиниката и за датата на унищожаване на идентификационния документ; или
 - іі) идентификационният документ, който е направен невалиден, се връща на издаващия орган, посочен или в точка 11 от част А на раздел I на идентификационния документ, или в част В от този раздел, като документът е актуализиран в съответствие с член 28, буква б), или директно, или чрез контактната точка, посочена в член 36, параграф 2, заедно с информация за датата, на която животното е заклано или умъртвено с цел борба със заболяванията.

2. Мерките, предвидени в параграф 1, се извършват от или под надзора на:

- а) официалния ветеринарен лекар:
 - і) при клане или убиване с цел борба със заболяванията в съответствие с член 4, параграф 4, буква а), втора алинея от Директива 2009/156/ЕО; или
 - іі) след клане в съответствие с член 7, параграф 3 от Директива 2009/156/ЕО; или

- б) компетентния орган, определен в член 3, параграф 10 от Регламент (ЕО) № 1069/2009, при обезвреждане или преработка на трупа, който е придружен от идентификационния документ в съответствие с националното законодателство, посочено в член 23, параграф 1 от настоящия регламент, във:
- и) обект, одобрен в съответствие с член 24, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1069/2009; или
 - ii) инсталации за изгаряне с нисък капацитет, посочени в глава III, буква а), подточка iii) от приложение III към Регламент (ЕО) № 142/2011.
3. Когато, в съответствие с параграф 1, буква а) от настоящия член, транспондърът не може да бъде изваден от еднокопитно животно, заклано с цел консумация от човека, официалният ветеринарен лекар обявява месото или частта от месото, в която се намира транспондърът, за негодно за консумация от човека в съответствие с раздел II, глава V, параграф 1, буква н) от приложение I към Регламент (ЕО) № 854/2004.

Член 35

Задължение на стопанина и на издаващия орган при смърт или загуба на еднокопитно животно

1. Във всички случаи на смърт или загуба (включително кражба) на еднокопитно животно, които не са посочени в член 34, стопанинът връща идентификационния документ на съответния издаващ орган, посочен в раздел I, част А или актуализиран в съответствие с член 28, буква б) в част В от раздел I на идентификационния документ в срок до 30 дни след смъртта или загубата на животното.
2. Издаващият орган, получил информация относно смърт или загуба на еднокопитно животно в съответствие с член 34 или параграф 1 от настоящия член, действа в съответствие с член 28, букви г) и д).

Член 36

Задължения на държавите членки да осигурят обмен на информация след настъпването на смърт на еднокопитно животно

1. Държавите членки прилагат процедури за връщане на направения невалиден идентификационен документ до издаващия орган, както е предвидено в член 34, параграф 1, буква в), подточка ii).
2. Държавите членки могат да осигурят контактна точка за получаване на удостоверенията, посочени в член 34, параграф 1, буква в), подточка i), или на идентификационните документи, посочени в член 34, параграф 1, буква в), подточка ii), за по-нататъшно разпращане до съответните издаващи органи на своята територия.

Тази контактна точка може да бъде орган за връзка, посочен в член 35 от Регламент (ЕО) № 882/2004.

3. Когато е приложимо в съответствие с параграф 2, данните за контактната точка, които могат да бъдат включени в централната база данни, предвидена в член 39, се предоставят на другите държави членки и на обществеността на уебсайта, посочен в член 6, параграф 1.

Член 37

Еднокопитни животни, предназначени за клане с цел консумация от човека, и документиране на лечението

1. Дадено еднокопитно животно се счита за предназначено за клане с цел консумация от човека, освен в случаите, когато в съответствие с настоящия регламент то необратимо е обявено за непредназначено за тази цел в част II от раздел II на идентификационния документ чрез:
 - а) подпис на собственика по негова собствена преценка, заверен от издаващия орган; или
 - б) подписи на стопанина и на отговорния ветеринарен лекар, който действа в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО; или
 - в) вписването, направено от издаващия орган, при издаването на дубликат на идентификационен документ в съответствие с член 29 или 30 или идентификационен документ, заместващ оригинала, в съответствие с член 32.
2. Преди всяко лечение в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО или лечение чрез употреба на лекарствен продукт, разрешен в съответствие с член 6, параграф 3 от посочената директива, отговорният ветеринарен лекар, посочен в член 10, параграф 1 от Директива 2001/82/ЕО, удостоверява статута на еднокопитното животно като:
 - а) предназначено за клане с цел консумация от човека, което е общият случай; или
 - б) непредназначено за клане с цел консумация от човека, както е установено в част II от раздел II на идентификационния документ.

3. Когато лечението, посочено в параграф 2 от настоящия член, не е разрешено за еднокопитни животни, предназначени за клане с цел консумация от човека, отговорният ветеринарен лекар, посочен в член 10, параграф 1 от Директива 2001/82/ЕО, осигурява това, че в съответствие с дерогацията, предвидена в член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО, преди лечението съответното еднокопитно животно необратимо се обявява за непредназначено за клане с цел консумация от човека чрез:

- а) попълване и подписване на част II от раздел II от идентификационния документ; както и
- б) обявяване за невалидна част III от раздел II на идентификационния документ в съответствие с инструкциите, предвидени в част III от раздел II.

4. След предприемането на мерките, предвидени в параграф 3, стопанинът на еднокопитното животно подава идентификационния документ до издаващ орган в държавата членка, където се намира стопанството на животното, или предоставя информация онлайн, когато има осигурен такъв достъп до базата данни, в срок от 14 дни, считано от датата на подписа в част II от раздел II на идентификационния документ.

5. Чрез дерогация от параграф 4 държава членка може да приема мерки, за да гарантира, че отговорният ветеринарен лекар уведомява за мерките, предприети в съответствие с параграф 3, в срок до 14 дни от датата на подписване на част II от раздел II на идентификационния документ:

- а) или директно издаващия орган, посочен в параграф 4, и предоставя информацията, необходима на издаващия орган да актуализира базата данни, създадена в съответствие с член 39; или
- б) директно централната база данни, създадена в съответствие с член 39, когато е гарантирано, че информацията е включена в база данни, създадена в съответствие с член 38 от издаващия орган, посочен в параграф 4.

6. При нужда от лечение на еднокопитно животно при условията, посочени в член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО, отговорният ветеринарен лекар вписва в част III от раздел II на идентификационния документ необходимите данни относно лекарствения продукт, който съдържа вещества, изброени в Регламент (ЕО) № 1950/2006 като вещества от съществено значение за лечението на еднокопитни животни, или вещества, които носят допълнителна клинична полза за това лечение.

Отговорният ветеринарен лекар вписва датата на последния предписан прием на лекарствения продукт и в съответствие с член 11, параграф 4 от Директива 2001/82/ЕО информира стопанина за датата, на която изтича карентният период, установен в съответствие с член 10, параграф 3 от посочената директива.

ГЛАВА VIII

ЗАПИСИ И САНКЦИИ

Член 38

База данни

1. Когато издава идентификационен документ или регистрира по-рано издадени идентификационни документи, издаващият орган записва в своята база данни поне следната информация относно еднокопитното животно:

- а) уникален доживотен номер;
- б) вид;
- в) пол;
- г) цвят;
- д) датата (дд/мм/гггг) на раждане, заявена от стопанина, посочен в буква и);
- е) ако е приложимо, поне последните 15 знака от кода, предаван от транспондера, или предавания от радиочестотно идентификационно устройство код, което не е съобразено със стандарт ISO 11784, заедно с информация за изискваното четящо устройство за прочит на информацията, или алтернативен метод за удостоверяване на самоличността в съответствие с член 21;
- ж) държавата на раждане, обявена от стопанина, посочен в буква и);
- з) дата на издаване и на всяко изменение на идентификационния документ;
- и) името и адреса на стопанина, подал заявлението, посочено в член 11, параграф 1, член 15, параграф 1, член 29, параграф 2 или член 32, параграф 2, или, когато е приложимо, подал идентификационния документ, както е посочено в член 27, параграф 3;
- й) статут на регистрирано еднокопитно животно или на еднокопитно животно за разплод и доотглеждане;
- к) име на животното (името, което животното е получило при раждането, и където е приложимо, търговското име), както е обявено от стопанина, посочен в буква и);

- л) известен статут на животното като непредназначено за клане с цел консумация от човека;
 - м) сериен номер, когато такъв сериен номер се отбелязва в идентификационния документ, посочен в член 9, параграфи 1 и 3, и информация за нови идентификационни документи, дубликати или идентификационни документи, заместващи оригинала, издадени в съответствие с член 12, параграф 3, член 29, член 30 или член 32;
 - н) държавата, в която се намира стопанството на еднокопитното животно, както е обявено от стопанина, посочен в буква и);
 - о) съобщената дата на смъртта или загубата на животното, обявена от стопанина, посочен в буква и), или датата на клане.
2. Издаващият орган съхранява информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, като запис в своята база данни в продължение на най-малко 35 години или за срок от минимум две години, считано от датата на известяване на смъртта на еднокопитното животно в съответствие с член 34.
3. Не по-късно от 15 дни, считано от датата на вписване на информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, издаващият органът, посочен в същия параграф, предава информацията, посочена в букви а) — й) и л) — о) от него, до централната база данни, създадена в съответствие с член 39, в държавата членка:
- а) където издаващият орган е одобрен, признат или определен или където се намира седалището му в съответствие с член 5, параграф 1;
 - б) където е родено еднокопитното животно.

Член 39

Създаване на централна база данни

1. Държавите членки създават централна база данни за целите на настоящия регламент.
2. Чрез дерогация от параграф 1 не се изисква централна база данни в държавите членки, които имат единна база данни за регистрирани еднокопитни животни и единна база данни за еднокопитни животни за разплод и доотглеждане, при условие че:
 - а) двете бази данни могат ефективно да обменят информация помежду си и могат да си сътрудничат с централните бази данни в съответствие с член 40 с цел актуализиране на идентификационните данни за еднокопитни животни, когато техният статут се променя на регистрирани еднокопитни животни или на еднокопитни животни за разплод и доотглеждане;
 - б) компетентният орган има достъп до тези бази данни.
3. Държавите членки предоставят наименованието, адреса и информацията за връзка със своите централни бази данни на разположение на другите държави членки и на обществеността на уебсайта, предвиден в член 6, параграф 1.

Член 40

Експлоатация и сътрудничество на централните бази данни

1. Всяка държава членка гарантира, че издаващите органи, посочени в член 5, параграф 1, включват информацията, посочена в член 28, буква д) и член 38, параграф 1, отнасяща се до еднокопитни животни, идентифицирани на нейна територия, в централна база данни или че базите данни на издаващите органи на нейната територия са свързани в мрежа с тази централна база данни.
2. Държавите членки си сътрудничат при експлоатацията на своите централни бази данни в съответствие с Директива 89/608/ЕИО и гарантират, че:
 - а) в съответствие с член 28 от настоящия регламент от централната база данни се предава информация — с посочване на уникалния доживотен номер — за всяко изменение на идентификационните данни, посочени в член 38, параграф 1, до централната база данни на държавата членка, в която е издаден идентификационният документ;
 - б) на компетентните органи на останалите държави членки се предоставя безплатен достъп до минимална информация, съдържаща се в централната база данни, за да направят справка дали там е записан даден код на транспондер, уникален доживотен номер или номер на паспорт.

Член 41

Санкции

Държавите членки определят правилата относно санкциите, приложими при нарушение на разпоредбите на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите членки съобщават на Комисията съдържанието на посочените разпоредби най-късно до 1 януари 2016 г. и незабавно я уведомяват за всяко последващо изменение, което ги засяга.

ГЛАВА IX
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 42

Отмяна

Регламент (ЕО) № 504/2008 се отменя, считано от 1 януари 2016 г.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент.

Член 43

Преходни разпоредби

1. Чрез дерогация от член 4, параграф 2 за идентифицирани в съответствие с настоящия регламент се считат следните еднокопитни животни:

- а) еднокопитните животни, родени най-късно до 30 юни 2009 г. и идентифицирани до тази дата в съответствие с решения 93/623/ЕИО или 2000/68/ЕО, при условие че идентификационните документи, издадени за посочените еднокопитни животни:
 - i) са регистрирани в съответствие с член 21, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 504/2008 най-късно до 31 декември 2009 г.; както и
 - ii) съдържат раздел, съответстващ на раздел IX от образеца на идентификационен документ, установен в приложението към Решение 93/623/ЕО, а част III-A от идентификационния документ е попълнена, ако е въведена информация в част III-B от него;
- б) еднокопитните животни, родени най-късно до 30 юни 2009 г., които обаче не са идентифицирани до тази дата в съответствие с решения 93/623/ЕИО или 2000/68/ЕО, при условие че са идентифицирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 504/2008 най-късно до 31 декември 2009 г.;
- в) еднокопитните животни, идентифицирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 504/2008 до 31 декември 2015 г.

2. Еднокопитните животни, които са родени в Съюза или са внесени в Съюза от трета държава след 30 юни 2009 г. и които не са идентифицирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 504/2008 до 31 декември 2015 г., се идентифицират в съответствие с член 29 или 32 от настоящия регламент, в зависимост от наличната информация за самоличността им, и в част II от раздел II от дубликата на идентификационния документ се класифицират като непредназначени за клане с цел консумация от човека.

3. Чрез дерогация от член 13, параграф 2 държавите членки, които са предоставили дерогации в съответствие с член 7 от Регламент (ЕО) № 504/2008 преди 1 януари 2016 г. и съответно са уведомили за тях Комисията преди тази дата, не се изисква да уведомяват повторно Комисията за тях.

4. Държавите членки, които не са създали предвидената в член 39 централизирана база данни, създават централна база данни в съответствие с член 39 и осигуряват тя да започне да функционира в съответствие с член 40 най-късно до 30 юни 2016 г.

Член 44

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2016 г. В държавите членки, които до 1 януари 2016 г. не са създали работеща централна база данни, член 39 обаче се прилага от 1 юли 2016 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 17 февруари 2015 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ 1

Идентификационният документ, предвиден в член 7, трябва да съдържа следната информация:

DOCUMENT D'IDENTIFICATION DES ÉQUIDÉS

Ces instructions sont rédigées en vue d'assister l'utilisateur et n'entravent pas l'application des règles établies par le règlement d'exécution (UE) 2015/262 de la Commission (*).

- I. Le document d'identification doit comporter toutes les instructions nécessaires à son utilisation ainsi que les coordonnées de l'organisme émetteur en français, en anglais et dans une des langues officielles de l'État membre ou du pays dans lequel l'organisme émetteur a son siège.
- II. Le document d'identification doit contenir les renseignements suivants:

1. Section I — Identification

L'équidé doit être identifié par l'organisme émetteur. Le numéro unique d'identification valable à vie doit permettre d'identifier clairement l'équidé ainsi que l'organisme émetteur du document d'identification et doit être compatible avec le système UELN (numéro universel d'identification des équidés). Dans le signalement figurant à la section I, partie A, notamment au point 3, l'utilisation d'abréviations doit être évitée autant que possible. À la section I, partie A, point 5, un champ doit être prévu pour insérer au moins quinze chiffres du code transmis par le transpondeur.

À la section I, partie B, le signalement graphique doit être effectué à l'aide d'un stylo à bille à encre rouge pour les marques et d'un stylo à bille à encre noire pour les épis, ou à l'aide de ces mêmes couleurs s'il est effectué par voie électronique, selon les lignes directrices fournies par la Fédération équestre internationale (FEI) ou par Weatherbys.

La section I, partie C, doit servir à enregistrer toute modification des données d'identification.

2. Section II — Administration de médicaments vétérinaires

Les parties I et II ou la partie III de cette section doivent être dûment complétées suivant les instructions établies dans cette section.

3. Section III — Validité des documents pour les mouvements d'équidés

Les suspensions ou rétablissements de la validité du document conformément à l'article 4, paragraphe 4, point a), deuxième alinéa, de la directive 2009/156/CE doivent être consignés.

4. Section IV — Propriétaire

Le nom du propriétaire ou celui de son agent ou représentant doit être mentionné si l'organisme émetteur le requiert.

5. Section V — Certificat d'origine

Si l'équidé est inscrit ou enregistré et susceptible d'être inscrit dans un livre généalogique tenu par une organisation d'élevage agréée ou reconnue, le document d'identification doit indiquer le pedigree de l'équidé ainsi que la classe du livre généalogique dans laquelle celui-ci est inscrit conformément aux règles de l'organisation d'élevage agréée ou reconnue délivrant le document d'identification.

6. Section VI — Enregistrement des contrôles d'identité

À chaque fois que les lois et règlements l'exigent, l'identité de l'équidé doit faire l'objet de contrôles enregistrés par l'autorité compétente, au nom de l'organisme émetteur, ou par l'organisation gérant des chevaux en vue de la compétition ou des courses.

7. Section VII — Enregistrement des vaccinations contre la grippe équine

Toutes les vaccinations contre la grippe équine, y compris par administration de vaccins combinés, doivent être enregistrées à la section VII. Ces informations peuvent être fournies moyennant l'apposition d'un autocollant.

(*) Règlement d'exécution (UE) 2015/262 de la Commission du 17 février 2015 établissant des règles conformément aux directives 90/427/CEE et 2009/156/CE du Conseil en ce qui concerne les méthodes d'identification des équidés (règlement sur le passeport équin) (JO L 59 du 3.3.2015, p. 1).

8. Section VIII — Enregistrement des vaccinations autres que les vaccinations contre la grippe équine

Toutes les vaccinations autres que les vaccinations contre la grippe équine doivent être enregistrées à la section VIII. Ces informations peuvent être fournies moyennant l'apposition d'un autocollant.

9. Section IX — Examens de laboratoire

Les résultats de tous les examens pratiqués pour déceler une maladie transmissible doivent être consignés.

III. Le document d'identification peut contenir les renseignements suivants:

10. Section X — Conditions sanitaires de base (obligatoire pour les équidés enregistrés)

Ces conditions ne s'appliquent qu'aux mouvements d'équidés enregistrés qui ont lieu sur le territoire d'un même État membre.

11. Section XI — Châtaignes

Cette section est nécessaire au respect du modèle de document d'identification de la Fédération équestre internationale (FEI).

IV. Sauf s'il est détruit sous surveillance officielle à l'abattoir, le document d'identification doit être restitué à l'organisme émetteur en cas de mort, d'élimination, de perte ou de vol de l'animal, ou si celui-ci est abattu à des fins de lutte contre les maladies.

IDENTIFICATION DOCUMENT FOR EQUIDAE

These instructions are drawn up to assist the user and do not impede on the rules laid down in Commission Implementing Regulation (EU) 2015/262 (*).

- I. The identification document must contain all the instructions needed for its use and the details of the issuing body in French, English and one of the official language(s) of the Member State or country where the issuing body has its headquarters.
- II. The identification document must contain the following information:

1. Section I — Identification

The equine animal shall be identified by the issuing body. The unique life number shall clearly identify the equine animal and the issuing body which issued the identification document and shall be compatible with the universal equine life number (UELN).

In the narrative in Part A of Section I, in particular in point 3 thereof, abbreviations must be avoided, where possible. In point 5 of Part A of Section I, the space must be provided for at least 15 digits of the transponder code.

In Part B of Section I the outline diagram shall be completed using red ball point ink for marks and black ball point ink for whorls, or by use of these colours respectively if completed electronically, taking into account the guidelines provided for by the World Equestrian Federation (FEI) or the Weatherbys.

Part C of Section I must be used to record modifications to identification details.

2. Section II — Administration of veterinary medicinal products

Parts I and II or Part III of this Section must be duly completed in accordance with the instructions set out in this Section.

3. Section III — Validity of document for movement of equidae

Invalidation or revalidation of the identification document in accordance with the second subparagraph of Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC must be indicated.

4. Section IV — Owner

The name of the owner or its agent or representative must be stated where required by the issuing body.

5. Section V — Certificate of origin

In the case of equidae entered or registered and eligible for entry in a studbook maintained by an approved or recognised breeding organisation, the identification document shall contain the pedigree and the studbook class in which the equine animal is entered in accordance with the rules of the approved or recognised breeding organisation issuing the identification document.

6. Section VI — Recording of identity checks

Whenever laws and regulations require to conduct checks on the identity of the equine animal, those checks should be recorded by the competent authority, on behalf of the issuing body or by the organisation which manages registered horses for competitions or races.

7. Section VII — Record of vaccination against equine influenza

All equine influenza vaccinations, including by use of combined vaccines, must be recorded in Section VII. The information may take the form of a sticker.

(*) Commission Implementing Regulation (EU) 2015/262 of 17 February 2015 laying down rules pursuant to Council Directives 90/427/EEC and 2009/156/EC as regards the methods for the identification of equidae (Equine Passport Regulation) (OJ L 59, 3.3.2015, p. 1).

8. Section VIII — Record of vaccination against other diseases

All vaccinations other than those against equine influenza must be recorded in Section VIII. The information may take the form of a sticker.

9. Section IX — Laboratory health tests

The results of all tests carried out to detect transmissible diseases must be recorded.

III. The identification document may contain the following information:

10. Section X — Basic health conditions (mandatory for registered equidae)

These conditions shall apply only for movement of registered equidae on the territory of a Member State.

11. Section XI — Chestnuts

This section shall be required for compliance with the model of the identification document of the World Equestrian Federation (FEI).

IV. Except where it is destroyed under official supervision at the slaughterhouse, the identification document must be returned to the issuing body after the animal has died, had to be destroyed, was lost or stolen or was slaughtered for disease control purposes.

ИДЕНТИФИКАЦИОНЕН ДОКУМЕНТ ЗА ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ

Тези инструкции са изготвени в помощ на потребителя и не възпрепятстват изпълнението на правилата, определени в Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 на Комисията (*).

- I. Идентификационният документ трябва да съдържа всички инструкции за използването му и данни за издаващия орган на френски, английски и на един от официалните езици на държавата членка или на държавата, в която се намира седалището на издаващия орган.
- II. Идентификационният документ трябва да съдържа следната информация:

1. Раздел I — Идентификация

Еднокопитното животно се идентифицира от издаващия орган. Еднозначната идентификация на еднокопитното животно и на издаващия орган, издал идентификационния документ, се извършва чрез уникалния доживотен номер, който е съвместим с универсалния доживотен номер (UELN).

В текстовото описание в част А от раздел I, по-специално в точка 3 от него по възможност трябва да се избягват съкращения. В раздел I, част А, точка 5 се предоставя място за най-малко 15 знака на кода на транспондера.

В контурната схема в раздел I, част Б белезите се отбелязват с червена химикалка, а завъртоците — с черна химикалка (същите цветове се използват и ако формулярът се попълва в електронен вид), като се вземат предвид насоките, предоставени от Международната федерация по конен спорт (FEI) или Weatherbys.

Раздел I, част В се използва за вписване на изменения на идентификационните данни.

2. Раздел II — Прием на ветеринарномедицински продукти

Части I и II или част III от този раздел се попълват надлежно в съответствие с инструкциите, посочени в същия раздел.

3. Раздел III — Валидност на документ за движение на еднокопитни животни

Посочва се прекратяването или удължаването на идентификационния документ в съответствие с член 4, параграф 4, буква а), втора алинея от Директива 2009/156/ЕО.

4. Раздел IV — Собственик

Когато това се изисква от издаващия орган, се посочва името на собственика или на негов агент или представител.

5. Раздел V — Сертификат за произход

За еднокопитни животни, които са вписани или регистрирани и които отговарят на условията за вписване в родословна книга, водена от одобрена или призната развъдна организация на животновъди, идентификационният документ съдържа родословния клас и класа от родословната книга, в който е вписано еднокопитното животно в съответствие с правилата на одобрената или признатата развъдна организация на животновъди, която издава идентификационния документ.

6. Раздел VI — Вписване на проверките на самоличността

Когато от законите и подзаконовите актове се изисква да се извършват проверки на самоличността на еднокопитното животно, тези проверки следва да се вписват от компетентния орган от името на издаващия орган или от организацията, която организира състезания или надбягвания с регистрирани коне.

7. Раздел VII — Вписване на ваксинациите срещу конска инфлуенца

В раздел VII се вписват всички ваксинации срещу конска инфлуенца, включително употребата на комбинирани ваксини. Информацията може да е под формата на стикер.

(*) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 на Комисията от 17 февруари 2015 година за определяне на правила в съответствие с директиви 90/427/ЕИО и 2009/156/ЕО на Съвета по отношение на методите за идентификация на еднокопитни животни (Регламент за паспорт на еднокопитните животни) (ОВ L 59, 3.3.2015 г., стр. 1).

8. Раздел VIII — Вписване на ваксинациите срещу други болести

В раздел VIII се вписват всички ваксинации, различни от ваксинациите срещу конска инфлуенца. Информацията може да е под формата на стикер.

9. Раздел IX — Здравни лабораторни изследвания

Вписват се всички проведени изследвания за установяване наличието на заразни заболявания.

III. Идентификационният документ може да съдържа следната информация:

10. Раздел X — Основни условия във връзка със здравословното състояние (задължителни за регистрираните еднокопитни животни)

Тези условия се прилагат само за движението на регистрирани еднокопитни животни на територията на държава членка.

11. Раздел XI — Кестени

Този раздел се изисква с цел осигуряване на съответствие с образеца на идентификационен документ на Международната федерация по конен спорт (FEI).

IV. С изключение на случаите, когато идентификационният документ се унищожава под официален контрол в клиника, той трябва да бъде върнат на издаващия орган, след като животното е умряло, трябвало е да бъде унищожено, било е изгубено или откраднато или е било заклано с цел борба със заболявания.

РАЗДЕЛ I

Partie A — Données d'identification

Part A — Identification details

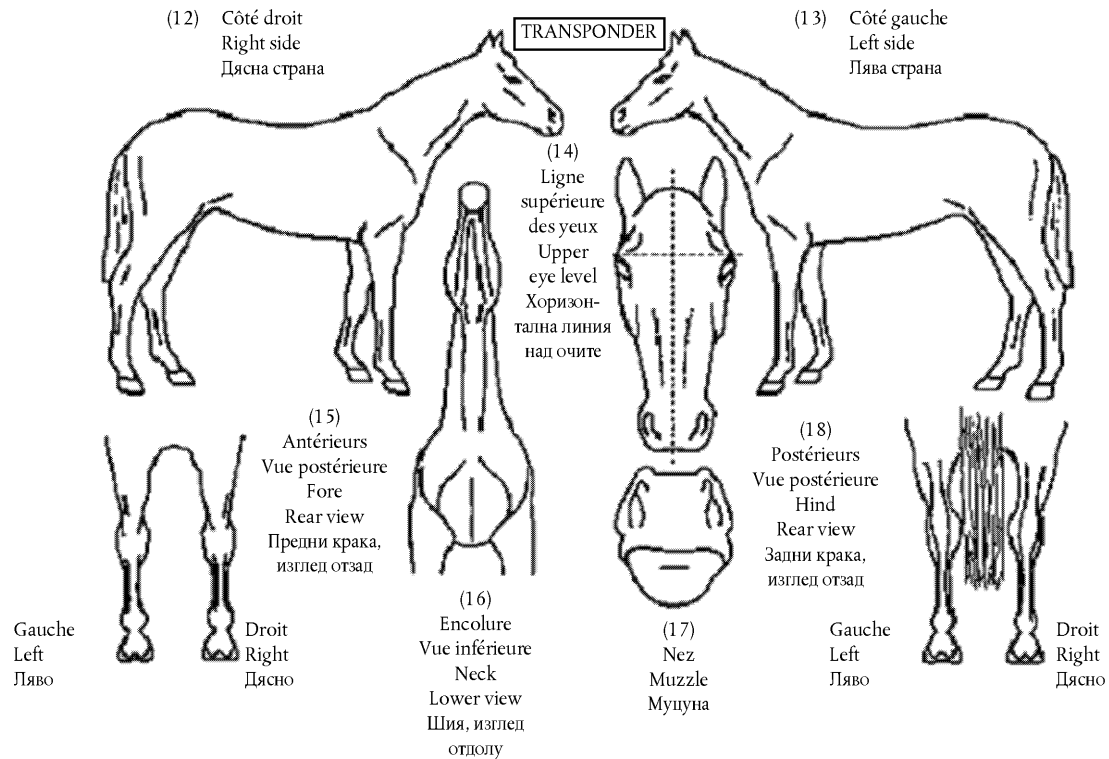
Част А — Идентификационни данни

<p>(1)(a) Espèce/Species/Вид:</p> <p>(1)(б) Sexe/Sex/Пол:</p> <p>(2)(a) Date de naissance/Date of birth/Дата на раждане:</p> <p>(2)(б) Pays de naissance/Country of birth/Държава на раждане:</p>	<p>(4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres)/Unique Life Number: (15 digits)/Уникален доживотен номер: (15 знака)</p> <p>□□□-□□□-□□□□□□□□□□</p>
	<p>(5) Code du transpondeur (si disponible)/Transponder code (where available)/Код на транспондера (ако има):</p> <p>□□□ □□□ □□□ □□□ □□□</p> <p>Système de lecture (si différent de ISO 11784)/Reading system (if not ISO 11784)/Четящо устройство (ако не е ISO 11784):</p> <p>Code-barres (optionnel)/Bar-Code (optional)/Баркод (незадължителен):</p>
<p>(3) Signalement/Description/Описание</p> <p>(3)(a) Robe/Colour/Цвят:</p> <p>(3)(б) Tête/Head/Глава:</p> <p>(3)(в) Ant. G/Foreleg L/Преден крак, ляв:</p> <p>(3)(г) Ant. D/Foreleg R/Преден крак, десен:</p> <p>(3)(д) Post G/Hindleg L/Заден крак, ляв:</p> <p>(3)(е) Post D/Hindleg R/Заден крак, десен:</p> <p>(3)(ж) Corps/Body/Туловище:</p> <p>(3)(з) Marques/Markings/Маркировка:</p>	<p>(6) Méthode alternative de vérification d'identité (si applicable)/Alternative method of identity verification (if applicable)/Алтернативен метод за удостоверяване на самоличността (ако е приложимо):</p>
	<p>(7) Informations sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel)/Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional)/Информация за всякакъв друг подходящ метод, който позволява да се удостовери самоличността на животното (кръвна група/код на ДНК) (незадължителен):</p>
	<p>(8) Nom et adresse du destinataire du document/Name and address of person to whom document is issued/Име и адрес на лицето, на което се издава документът:</p>
	<p>(11) Signature de la personne qualifiée (nom en lettres capitales)/Signature of qualified person (name in capital letters)/Подпис на квалифицираното лице (име с главни букви):</p>
<p>(9) Date/Date/Дата:</p> <p>(10) Lieu/Place/Място:</p>	<p>Cachet de l'organisme émetteur ou de l'autorité compétente/stamp of issuing body or competent authority/печат на издаващия или компетентния орган:</p>

Partie B — Signalement graphique

Part B — Outline Diagram

Част Б — Контурна схема

Signature et cachet du vétérinaire ou de la personne qualifiée ou de l'autorité compétente (nom en lettres capitales)/
Signature and stamp of the veterinarian or qualified person or competent authority (name in capital letters)/
Подпис и печат на ветеринарния лекар, квалифицираното лице или компетентния орган (име с главни букви):

Бележка към издаващия орган [да не се отпечатва в идентификационния документ]: от образеца на контурната схема се допускат незначителни отклонения, при условие че са се употребявали преди влизането в сила на настоящия регламент.

РАЗДЕЛ II

Administration de médicaments vétérinaires
Administration of veterinary medicinal products
Прием на ветеринарномедицински продукти

Numéro unique d'identification valable à vie:

Unique life number:

Уникален доживотен номер:

□□□-□□□-□□□□□□□□□□

Partie I/Part I/ Част I

Date et lieu de délivrance de la présente section ⁽¹⁾/Date and place of issue of this Section ⁽¹⁾/ Дата и място на издаване на този раздел ⁽¹⁾:

Organisme émetteur de la présente section du document d'identification ⁽¹⁾/Issuing body for this Section of the identification document ⁽¹⁾/Издаващ орган за този раздел на идентификационния документ ⁽¹⁾:

Partie II/Part II/ Част II

Remarque/Note/
Бележка:

L'équidé n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine/The equine animal is not intended for slaughter for human consumption/ Еднокопитното животно не е предназначено за клане с цел консумация от човека.

Par conséquent, l'équidé peut recevoir des médicaments vétérinaires autorisés conformément à l'article 6, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE ou administrés conformément à l'article 10, paragraphe 2, de ladite directive./ The equine animal may therefore undergo the administration of veterinary medicinal products authorised in accordance with Article 6(3) of Directive 2001/82/EC or administered in accordance with Article 10(2) of that Directive./ Поради това еднокопитното животно може да бъде лекувано чрез прием на ветеринарномедицински продукти, разрешени в съответствие с член 6, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО или приемани в съответствие с член 10, параграф 2 от посочената директива.

Je soussigné, propriétaire ⁽²⁾/représentant du propriétaire ⁽²⁾/détenteur ⁽²⁾/organisme émetteur ⁽²⁾/autorité compétente ⁽²⁾, déclare que l'animal décrit dans le présent document d'identification n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine./ I, the undersigned owner ⁽²⁾/representative of the owner ⁽²⁾/ keeper ⁽²⁾/issuing body ⁽²⁾/ competent authority ⁽²⁾ declare that the equine animal described in this identification document is not intended for slaughter for human consumption/ Аз, долуподписаният, собственик ⁽²⁾/представител на собственика ⁽²⁾/ стопанин ⁽²⁾/издаващ орган ⁽²⁾/ компетентен орган ⁽²⁾ декларирам, че еднокопитното животно, описано в настоящия идентификационен документ, не е предназначено за клане с цел консумация от човека.

Date et lieu/ Date and
place/ Дата и място:

Nom (en lettres capitales) et signature du propriétaire de l'animal, de son représentant ou du détenteur de l'animal ⁽²⁾/ Name (in capital letters) and signature of the owner, representative of the owner or keeper of the animal ⁽²⁾/ Име (с главни букви) и подпис на собственика, представителя на собственика или стопанина на животното ⁽²⁾:

Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire responsable procédant conformément à l'article 10, paragraphe 2, de la directive 2001/82/CE ⁽²⁾/ Name (in capital letters) and signature of the veterinarian responsible acting in accordance with Article 10(2) of Directive 2001/82/EC ⁽²⁾/ Име (с главни букви) и подпис на отговорния ветеринарен лекар, действащ в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО ⁽²⁾:

Organisme émetteur ⁽²⁾ ou autorité compétente ⁽²⁾/ Issuing body ⁽²⁾ or competent authority ⁽²⁾/ Издаващ орган ⁽²⁾ или компетентен орган ⁽²⁾:

Nom (en lettres capitales) et signature de la personne responsable ⁽²⁾/ Name (in capital letters) and signature of the person responsible ⁽²⁾/ Име (с главни букви) и подпис на отговорното лице ⁽²⁾:

Partie III/Part III/ Част III

Remarque/Note/ Бележка: **L'équidé est destiné à l'abattage pour la consommation humaine./The equine animal is intended for slaughter for human consumption./ Еднокопитното животно е предназначено за клане с цел консумация от човека.**

Sans préjudice du règlement (CE)n° 470/2009 ni de la directive 96/22/CE, l'équidé peut faire l'objet d'un traitement médicamenteux conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE à condition que l'équidé ainsi traité ne soit abattu en vue de la consommation humaine qu'au terme d'un temps d'attente général de six mois suivant la date de la dernière administration de substances listées conformément à l'article 10, paragraphe 3, de ladite directive./Without prejudice to Regulation (EC) No 470/2009 and Directive 96/22/EC, the equine animal may be subject to medical treatment in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC under the condition that the equine animal so treated may only be slaughtered for human consumption after the end of the general withdrawal period of six months following the date of last administration of the substances listed in accordance with Article 10(3) of that Directive./ Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 470/2009 и Директива 96/22/ЕО, еднокопитното животно може да бъде подложено на медицинско лечение в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО, при условие че лекуваното по този начин животно може да бъде заклано с цел консумация от човека едва след изтичането на общия карентен период от 6 месеца, считано от датата на последния прием на веществата, изброени в съответствие с член 10, параграф 3 от посочената директива.

ENREGISTREMENT DE LA MÉDICATION/MEDICATION RECORD/ ДОКУМЕНТИРАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО

<p>Date de la dernière administration, telle que prescrite, conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE ⁽²⁾/ Date of last administration, as prescribed, in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC ⁽²⁾/ Дата на последния прием на предписаните лекарства в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО ⁽²⁾</p> <p>ou/от/или</p>	<p>Lieu/ Place/ Място</p> <p>— Code pays/ country code/ код на държавата</p> <p>— Code postal/ Postal code/ пощенски код</p> <p>— Lieu/ Place/ Място</p>	<p>Substance(s) fondamentale(s) incorporée(s) dans le médicament vétérinaire administré conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE, comme mentionné dans la première colonne ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾/ Essential substance(s) incorporated in the veterinary medicinal product administered in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC as mentioned in first column ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾/ Основни вещества, включени във ветеринарномедицинския продукт, даван в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО, както е упоменато в първата колона ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾</p> <p>ou/от/или</p>	<p>Vétérinaire responsable appliquant et/ou prescrivant le traitement médicamenteux/ Veterinarian responsible applying and/or prescribing administration of veterinary medicinal product/ Отговорен ветеринарен лекар, извършващ и/или преписващ приема на ветеринарномедицински продукт</p>	
<p>Date de la suspension conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾/ Date of suspension in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾/ Дата на временното преустановяване в съответствие с член 31, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾</p>		<p>Suspension conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾/ Suspension in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾/ Дата на временното преустановяване в съответствие с член 31, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾</p>	<p>Nom/Name/ Име ⁽⁵⁾:</p>	<p>Signature/ Signature/ Попис</p>
			<p>Adresse/ Address/ Адрес ⁽⁵⁾:</p>	
			<p>Code postal/ Postal code/ Пощенски код ⁽⁵⁾:</p>	
			<p>Lieu/Place/ Място ⁽⁵⁾:</p>	
			<p>Téléphone/ Telephone/ Телефон ⁽⁶⁾:</p>	
			<p>.....</p>	

ou/от/или		ou/от/или		
Date d'invalidation conformément à l'article 37, paragraphe 3(b), du Règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ / Date of invalidation in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ / Дата на обявяване за невалидност в съответствие с член 37, параграф 3, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾		Invalidation conformément à l'article 37, paragraphe 3, point b), du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ / Invalidation in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ / Обявяване за невалидност в съответствие с член 37, параграф 3, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾		
[дд/мм/гггг]				

⁽¹⁾ Information à ne fournir que si la présente section est délivrée à une autre date que la section I./Information only required if this Section is issued at a different date than Section I./ Информацията се изисква само ако този раздел се издава на дата, различна от тази за раздел I.

⁽²⁾ Biffer les mentions inutiles./Delete what is not applicable./ Ненужното се зачерква.

⁽³⁾ Il est indispensable de spécifier les substances en se fondant sur la liste de substances établie conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE./Specification of substances against list of substances established in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC is compulsory./ Задължително се посочват веществата според списъка на вещества, съставен в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО.

⁽⁴⁾ Les informations relatives à d'autres médicaments vétérinaires administrés conformément à la directive 2001/82/CE sont facultatives./Information on other veterinary medicinal products administered in accordance with Directive 2001/82/EC is optional./ Информацията относно други ветеринарномедицински продукти, давани в съответствие с Директива 2001/82/ЕО, не е задължителна.

⁽⁵⁾ Nom, adresse, code postal et lieu (en lettres capitales)./Name, address, postal code and place (in capital letters)./ Име, адрес, пощенски код и място (с главни букви).

⁽⁶⁾ Numéro de téléphone selon le modèle [+ code pays (code régional) numéro]./Telephone in format [+ country code (regional code) number]./ Телефон във формат [+ код на държавата (код на населеното място) номер].

⁽⁷⁾ En cas de suspension pour une période de six mois du statut de l'équidé comme animal destiné à l'abattage pour la consommation humaine conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262, indiquer la date de commencement de la période de suspension dans la première colonne et la mention „Article 31, paragraphe 2” dans la troisième colonne./In the case of a suspension for six months of the status of the equine animal as intended for slaughter for human consumption in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262, enter date of beginning of the suspension in first column and the words: „Article 31(2)” in the third column./При временното преустановяване за период от шест месеца на статута на еднокопитните животни като предназначени за клане с цел консумация от човека в съответствие с член 31, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 в първата колона впишете началната дата на временното преустановяване, а в третата колона — текста: „Член 31, параграф 2”.

⁽⁸⁾ L'impression de cette référence n'est obligatoire que pour les duplicata de document d'identification délivrés conformément à l'article 31 du règlement d'exécution (UE) 2015/262./The print of this reference is only mandatory for duplicate identification documents issued in accordance with Article 31 of Implementing Regulation (EU) 2015/262./ Отпечатването на това позоваване е задължително само за дубликати на идентификационни документи, издадени в съответствие с член 24, параграф 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262.

⁽⁹⁾ En cas d'invalidation de la partie III de la section II conformément à l'article 37, paragraphe 3, point b), du règlement d'exécution (UE) 2015/262, indiquer la mention „Article 37, paragraphe 3, point b)” dans la troisième colonne./In the case of invalidation of Part III of Section II in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 enter the words „Article 37(3)(b)”/При обявяване за невалидна на част III от раздел II в съответствие с член 37, параграф 3, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 въвежете текста: „Член 37, параграф 3, буква б)”.

РАЗДЕЛ III

SUSPENSION/RÉTABLISSEMENT DE LA VALIDITÉ DU DOCUMENT D'IDENTIFICATION POUR LES MOUVEMENTS D'ÉQUIDÉS

conformément à l'article 4, paragraphe 4, point a), de la directive 2009/156/CE

SUSPENSION/RE-ESTABLISHMENT OF VALIDITY OF THE IDENTIFICATION DOCUMENT FOR MOVEMENT OF EQUIDAE

in accordance with Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC

ПРЕКРАТЯВАНЕ/ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ВАЛИДНОСТТА НА ИДЕНТИФИКАЦИОННИЯ ДОКУМЕНТ ЗА ДВИЖЕНИЕ НА ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ

в съответствие с член 4, параграф 4, буква а) от Директива 2009/156/ЕО

Date Date/Дата	Lieu Place/Място	Validité du document Validity of the document/Валидност на документа		Maladie/Disease/Заболявания [insérer chiffre comme indiqué ci-dessous/insert figure as mentioned below/въведете съответното число от посочените по-долу]	Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire officiel/Name (in capital letters) and signature of official veterinarian/Име (с главни букви) и подпис на официалния ветеринарен лекар)
		Validité suspendue/Validity suspended/Прекратяване на валидността	Validité rétablie/Validity re-established/Възстановяване на валидността		

MALADIES À DÉCLARATION OBLIGATOIRE — COMPULSORILY NOTIFIABLE DISEASES/БОЛЕСТИ, ПОДЛЕЖАЩИ НА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОБЯВЯВАНЕ

1. Peste équine — African horse sickness — африканска чума по конете	5. Encéphalomyélites équines (sous toutes leurs formes, y compris l'EEV) — equine encephalomyelitis (all types including VEE) — енцефаломиелит при еднокопитни животни (всички видове, включително венецуелски енцефаломиелит по конете)
2. Stomatite vésiculeuse — vesicular stomatitis — везикулозен стоматит	6. Anémie infectieuse des équidés — equine infectious anaemia — инфекциозна анемия по конете
3. Dourine — dourine — дурин	7. Rage — rabies — бяс
4. Morve — glanders — кап	8. Fièvre charbonneuse — anthrax — антракс

Renseignements relatifs au droit de propriété

Details of ownership

Данни относно собствеността

1. Pour les compétitions relevant de la Fédération équestre internationale (FEI), la nationalité du cheval est celle de son propriétaire. 2. En cas de changement de propriétaire, le document d'identification doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel l'ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après réenregistrement. 3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom et la nationalité de la personne responsable du cheval doivent être inscrits dans le document d'identification. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval. 4. Lorsque la FEI approuve la location d'un cheval par une fédération équestre nationale, les détails de la transaction doivent être enregistrés par la fédération équestre nationale concernée.	1. For competition purposes under the auspices of the, Fédération équestre internationale (FEI) the nationality of the horse shall be that of its owner. 2. On change of ownership the identification document must immediately be lodged with the issuing body, organisation, association or official service, giving the name and address of the new owner, for re-registration and forwarding to the new owner. 3. If there is more than one owner or the horse is owned by a company, then the name of the individual responsible for the horse must be entered in the identification document together with his nationality. If the owners are of different nationalities, they have to determine the nationality of the horse. 4. When the FEI approves the leasing of a horse by a national equestrian federation, the details of these transactions must be recorded by the national equestrian federation concerned.	1. За провеждане на състезания, организирани от Международната федерация по конен спорт, националността на коня е тази на неговия собственик. 2. При смяна на собственика идентификационният документ незабавно се предава на издаващия орган, организация, асоциация или официална агенция, като се съобщават името и адресът на новия собственик, за пререгистрация и предаване на новия собственик. 3. Ако има повече от един собственик или конят е собственост на дружество, в идентификационния документ се вписват името и националността на лицето, което отговаря за коня. Ако собствениците са от различни националности, те са длъжни да определят националността на коня. 4. Когато Международната федерация по конен спорт одобри отдаването под наем на кон от страна на национална федерация по конен спорт, информацията за тези операции се записва от съответната национална федерация по конен спорт.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel/Date of registration by the organisation, association, or official service/Дата на регистрация от организация, асоциация или официална агенция	Nom du propriétaire/Name of owner/Име на собственика	Adresse du propriétaire/Address of owner/Адрес на собственика	Nationalité du propriétaire/Nationality of owner/Националност на собственика	Signature du propriétaire/Signature of owner/Подпис на собственика	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature/Stamp of the organisation, association or official service and signature/Печат на организацията, асоциацията или официалната агенция и подпис

Бележка към издаващия орган [да не се отпечатва в идентификационния документ]: текстът в точки 3 и 4 от този раздел или части от него да се отпечатват единствено когато това е в съответствие с правилата на организациите, посочени в член 2, буква в) от Директива 2009/156/ЕО.]

РАЗДЕЛ V

Certificat d'origine
Certificate of Origin
Сертификат за произход

(1) Nom/Name/Наименование:	(2) Nom commercial/Commercial name/Търговско наименование:
(3) Race/Breed/Порода:	(4) Classe dans le livre généalogique/Studbook class/Клас от родословна книга:
(5) Père génétique/Genetic sire/Генетичен баща:	(5)(a) Grand-père/Grandsire/Баща на бащата:
(6) Mère génétique/Genetic dam/Генетична майка:	(6)(a) Grand-père/Grandsire/Баща на майката:
(7) Lieu de naissance/Place of birth/Място на раждане:	Remarque/ Pedigree (s'il y a lieu sur une page supplémentaire)/Pedigree (if appropriate on additional page)/Информация за родословието (ако е необходимо, на допълнителна страница)
(8) Naisseur(s)/Breeder(s)/Животновъд(и):	
(9) Certificat d'origine validé/Certificate of origin validated/Сертификат за произход, заверен на: Par/by/от:	(10)(a) Nom de l'organisme émetteur/Name of the issuing body/Наименование на издаващия орган: (10)(б) Adresse/Address/Адрес:
(10)(в) N° de téléphone/Telephone number/Телефон:	(10)(г) N° de télécopie ou e-mail/Fax-number or e-mail/Факс или електронна поща:
(10)(д) Cachet/Stamp/Печат:	(10)(е) Signature: (nom (en lettres capitales) et qualité du signataire)/Signature: (Name (in capital letters) and capacity of signatory)/Подпис: (Име (с главни букви) и длъжност на лицето, подписващо документа):

Бележка към органа издател [да не се отпечатва в идентификационния документ]: в оформлението на този образец се допускат отклонения, при условие че е включена задължителната минимална информация.

РАЗДЕЛ X

Conditions sanitaires de base [article 4, paragraphe 4), point a), de la directive 2009/156/CE]**Ces conditions ne s'appliquent pas à l'entrée dans l'Union européenne****Basic health conditions (Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC)****These conditions are not valid to enter the European Union****Основни условия във връзка със здравословното състояние (член 4, параграф 4, буква а) от Директива 2009/156/ЕО)****Тези условия не ваят за влизане в Европейския съюз**

Sauf si la validité du document d'identification est suspendue pour les mouvements par une mention portée à la section III ou si un certificat sanitaire distinct est délivré pour des raisons épidémiologiques particulières, telles que mentionnées ci-dessous, l'équidé identifié à la section I ne peut être déplacé sur le territoire d'un État membre de l'Union européenne qu'aux conditions suivantes/ Unless the identification document is invalidated for movement purposes by virtue of a valid entry in Section III or a separate health certificate is issued for particular epidemiological reasons as mentioned below, the equine animal identified in Section I shall only be moved on the territory of a Member State of the European Union under the following conditions/ Ако идентификационният документ не е обявен за невалиден за целите на движението посредством валидно вписване в раздел III или не е издаден отделен здравен сертификат поради конкретни епидемиологични причини, както е посочено по-долу, еднокопитното животно, идентифицирано в раздел I, се мести на територията на държава — членка на Европейския съюз, при следните условия:

- a) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible/ it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease/ не е предназначено за клане в рамките на национална програма за ликвидиране на заразна болест;
- б) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation/ it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding/ не идва от стопанство, на което са наложени ограничения по причини, свързани със здравословното състояние на животните, и не е влизало в контакт с еднокопитни животни от такива стопанства;
- в) il ne provient pas d'une zone faisant l'objet de mesures de restriction en ce qui concerne la peste équine/ it does not come from an area subject to restrictions for African horse sickness/ не идва от район, на който са наложени ограничения, свързани с африканската чума по конете.

Date/Date/ Дата	Lieu/Place/ Място	Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent document d'identification/For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this identification document/Поради конкретни епидемиологични причини настоящият идентификационен документ се съпровожда от отделен здравен сертификат	Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire officiel/Name (in capital letters) and signature of official veterinarian/Име (с главни букви) и подпис на официалния ветеринарен лекар
		Oui/Yes/Да Non/No/Не Remarque/Note/Бележка: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Ненужното се зачерква	
		Oui/Yes/Да Non/No/Не Remarque/Note/Бележка: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Ненужното се зачерква	
		Oui/Yes/Да Non/No/Не Remarque/Note/Бележка: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Ненужното се зачерква	

РАЗДЕЛ XI

Châtaignes

Pour tous les chevaux ne présentant aucune marque et ayant moins de trois épis, le contour de chaque châtaigne doit être dessiné dans le carré correspondant.

Chestnuts

The outline of each chestnut must be drawn in the appropriate square for all horses without markings and with less than three whorls.

Кестени

За всеки кон без маркировка и с по-малко от три завъртока всеки кестен се отбелязва схематично в съответното поле.

Antérieur droit/Foreleg Right/Преден крак, десен	Postérieur droit/Hindleg Right/Заден крак, десен
Antérieur gauche/Foreleg Left/Преден крак, ляв	Postérieur gauche/Hindleg Left/Заден крак, ляв

ЧАСТ 2

Допълнителни изисквания за идентификационния документ за еднокопитни животни

Идентификационният документ:

- а) е във формат на напечатан паспорт с размер, не по-малък от А5 (210 × 148 mm);
- б) има корица (предна и задна), която осигурява достатъчна защита и която може да бъдат релефна с отбелязано лого на издаващия орган, като от вътрешната страна на задната корица може да има джоб за включването при необходимост на страници, съдържащи раздели IV — XI;
- в) съдържа поне раздели I до III, които са подвързани на машина по неделим начин, така че да не може да се премахват или заменят неправомерно страници;
- г) когато се прилагат серийни номера, поне раздели I, II и III са отпечатани на страници, съдържащи серийния номер на идентификационния документ;
- д) поне в раздели I — III всички страници са номерирани във формат „номер на страницата/общ брой на страниците“;
- е) след въвеждане на изискваната информация част А от раздел 1 е запечатана с прозрачно фолио, освен ако раздел I на идентификационния документ не се отпечатва от издаващия орган по начин, който не позволява изменения, след въвеждането на изискваната информация;
- ж) съдържа отпечатани общите инструкции, предоставени в част 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Информация, съхранявана в картата с чип

Картата с чип съдържа най-малко следното:

1. Видима информация

- издаващ орган,
- уникален доживотен номер,
- име,
- пол,
- цвят,
- последните 15 знака от кода, предаван от транспондера (където е целесъобразно),
- снимка на еднокопитното животно.

2. Електронна информация, достъпна с използването на стандартен софтуер

- Поне цялата задължителна информация в част А на раздел I от идентификационния документ.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Образец на временен документ, посочен в член 24, параграф 1

Издаващ орган:	ВРЕМЕНЕН ДОКУМЕНТ (Член 24, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 на Комисията)		Име на държавата:
	Име и адрес на стопанина/собственика:		Уникален доживотен номер: <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> Баркод на уникалния доживотен номер (ако е наличен):
Име на животното:			Код на транспондера/ушна марка: <input type="text"/>
Пол:			
Цвят:			Баркод (незадължителен)/ушна марка:
Дата на раждане:			
Алтернативен метод за удостоверяване на самоличността (ако е наличен):			
Дата и място на издаване:	Име (с главни букви) и длъжност на лицето, подписващо документа:	Подпис:	

Бележка към издаващия орган [да не се отпечатва в идентификационния документ]: допускат се незначителни отклонения от образца.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG